

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 12.

Sobota (Saturday) 15. 3. (March) 1986

NOVÝ ŠVÉDSKÝ PREMIÉR INGVAR CARLSSON

Celých pětadvacet let ze svých dvaapadesáti kráčel věrně a vytrvale ve šlépějích Olofa Palmeho, předsedy švédských sociálních demokratů a do letošního 28. února ministerského předsedy Švédska. (Viz Sloupek informací na str. 2).

Po většinu let z toho uplynulého čtvrtstoletí za ním kráčel vždy tak asi dva kroky vzadu, obyčejně v tichosti a nepozorovaně.

Narodil se v r. 1934 v prosté dělnické rodině. Jeho tatínek pracoval téměř po celý svůj život jako skladník a jeho maminka byla tovární dělnice v textilce. I když o něm sami Švédové dosud mnoho nevědí, patří k té první švédské generaci vzdělanců, vyšších z dělnického prostředí, které staří harcovníci z dělnických odborů kritizují za to, že nedovedou vzít do ruky ani koště a tím méně zatlouci rovně hřebík, protože nedělali od svého mládí nic jiného, než politickou kariéru, zatímco jejich otcové - oni odboráři - jim k tomu dlouhým bojem o demokratická práva a sociální spravedlnost proklestili cestu.

Carlsson vystudoval na universitě v Lundu také práva a politické vědy. Olof Palme tehda 31 letý, se s Carlssonem setkává na stranické schůzi, představí jej svému šéfovi Erlan-

derovi, tehdejšímu předsedovi švédské soc. demokratické strany a vlády, a ten mu dává svolení, aby si vzal 24 letého Carlssona za svého tajemníka. To bylo v r. 1958. O dva roky později posílá premiér Erlander Carlssona do USA, aby zde vystudoval národohospodářství. Po tříletém pobytu v USA jej povolává zpět do Švédska, zasvěcuje jej do mládežnického hnutí sociálních demokratů, aby mu zabezpečil předsednické místo v této organizaci. Po čtyřech letech na to v r. 1965 jej doporučuje Erlander za kandidáta na poslanecké křeslo - (podobně jako to udělal r. 1957 s Olofem Palmem) - a brzy překvapuje oba - Erlandera i Palmeho - svými vrozenými schopnostmi organizátora a politického taktika. Proto jej také Palme povolával od r. 1970-76, a opět od r. 1982-86 do všech svých vlád a svěruje mu nejprve ministerstvo školství a výchovy, pak ministerstvo výstavby rodinných domků a rekreačních středisek. V r. 1982 po návratu švédských soc. demokratů do vlády si Palme dělá z Carlssona svého náměstka a zároveň mu svěruje nové ministerstvo ochrany přírodního prostředí. Ve skutečnosti se však v krátké době Carlsson stává pravou rukou Palmeho téměř ve všem, poněvadž každou svěřenou práci vykonal velmi svědomitě, nedbal na délku potřebného času k prostudování všech přiložených materiálů a při všem byl loyální k Palmeovi a celému jeho vládnímu „tandemu“. Vše co dostal za úkol

prostudovat Carlsson dokonce považoval za výtečnou příležitost obeznámit se osobně s problémy, které dosud neznal: politiku energetiky, problém nukleárních elektráren, hospodářské plánování tzv. třetí cesty, která měla ve Švédsku brzdit inflaci a snížit nezaměstnanost a zároveň léčit nedostatky průmyslové produktivity i nedodržení dodávkových lhůt. A protože premiér Palme chtěl využít Carlssonovu pracovní schopnost naplno, přidal mu ještě na starost hledání cest v boji proti narkomanii a drogám mezi švédskou mládeží.

Svěřil-li Palme Carlssonovi v r. 1982 vedle funkce náměstka předsedy vlády i nové ministerstvo ochrany přírodního prostředí, stalo se tak proto, že ve Švédsku nebojují za tuto ochranu levicovní „zelení“ - (jako je tomu v NSR nebo např. i u nás v USA) - ale konzervativci, kteří vytýkali švédským soc. demokratům u moci, že všude hzdí krajinu jen samým betonem, a dali jim proto dokonce i přezdívku „strana betonářů“. - Palme dal proto Carlssonovi za úkol „vylepšit“ pověst švédských sociálních demokratů v tom smyslu, že oni také nechtějí, aby padal na švédské lesy „kyselý déšť“, že si také dělají starosti s radioaktivními odpady, s bezpečností nukleárních elektráren a pod., Carlsson, aby zavedl v celé této věci veřejnou debatu na jiné pole, vybral si jako protiváhu téma ze sociologie a zahájil ofensivu proti konzervativcům - (kteří předhazovali soc. dem. betonářům, že ve svém egoismu zcela zapomínají na zachování zdravé přírody a jejich krás pro příští generace národa) - jejich vlastním heslem, jenomže smyslově obráceným: „Kolektivní svobody a egoismus neoliberalních sil.“ Tak je na př. dnes zcela jasné, že všechny národy světa by se musely dovolávat svých práv (a svobod) proti Brazílii, či soukromým podnikatelům, kdyby chtěli vykáčet všechny pralesy povodí

Ingvar Carlsson

Amazonky a změnit celou tu rozlehlou krajinu na průmyslová města. Proč? Protože by takový brutální zákrok do amazonské přírody měl určitě za následek sucha a úplný zmatek v dešťových srážkách na celé zeměkouli. Jenomže pan Carlsson ve skutečnosti celou věc šikovně obrací a prakticky říká, že kolektiv národa má právo na svobodné používání přírody - (skoro jako zestátnění všech lesů a parků) - na úkor neoliberalních egoistů, kteří by je chtěli jen pro sebe. A v tom přece problém zachování zdravého přírodního prostředí vůbec nespočívá.

Jinak na sebe Ingvar Carlsson v mezinárodní politice dosud ničím neupozornil. Až do násilné smrti svého přítele Olofa Palmeho 28. února žil takřka v jeho stínu. Je už však zřejmě dobrým znalcem vnitřní švédské politiky, dokázal své schopnosti přemýšlivého organizátora a důmyslného politického taktika, který si dosud uměl vytvořit a pěstovat korektní styky se

švédskou politickou opozicí a má od svých politických začátků dobré a přátelské vztahy s představiteli federace dělnických odborů, které jsou druhou polovinou - (vedle Soc. dem. strany) - vlivné politické moci dělnického hnutí v dnešním Švédsku. Proto, když se sešel výkonný výbor švédských sociálních demokratů, aby se jeho členové dohodli na výběru jejich kandidáta, který by nastoupil na Palmeho předsednické místo jak ve straně tak ve vládě, usneshli se na společném prohlášení členům strany, že v současné době je jediným kandidátem na nástupnictví v úřadě předsedy strany a vlády po tragicky zesnulém Olofu Palmeovi jen Ingvar Carlsson. Až bude před 14. březnem uveden do svého úřadu, bude už pátým předsedou švédské Sociálně demokratické strany od jejího založení v r. 1889. A v okamžiku, kdy tuto zprávu dokončujeme je už jisté i to, že bude i novým předsedou nové švédské vlády.

Stará čtvrť Stockholmu, v jejíž jedné uličce byl Olof Palme zastřelen.

Sloupek informací

**o atentátu na švédského premiéra
a o tom,
kdo zavražděný Olof Palme byl.**

Po atentátu na předsedu švédské vlády

Když vedení švédské většinové strany Sociálních demokratů se už rozhodlo jmenovat 51 letého Ingvara Carlssona nástupcem záhadně zavražděného Olofa Palmeho novým předsedou strany a vlády, přicházely do Stockholmu stále ještě soustrastné telegramy ze všech zemí světa. Atentát z pátečního večera 28. února na oblíbeného předsedu vlády způsobil v celém Švédsku ohromný nervový šok, z něhož se zvláště obyvatelé Stockholmu pomalu zpamatovali. V dlouhých procesích chodili na místo atentátu s hořícími svíčkami v rukou, kladli na zaschlou kaňku krve květiny a ve skupinách pak postávali v přilehlých ulicích s modlitbou na rtech. Také papež Jan Pavel II. ve svém telegramu králi Karlu Gustavovi, vládě a švédskému národu projevil svou hlubokou účast na jejich náhlém zármutku a bolesti. - Francouzský prezident Francois Mitterrand poslal osobní telegram ovdovělé manželce Palmeové a druhý švédskému králi, zatímco francouzský předseda vlády Fabius vyjádřil svou soustrast manželce

zavražděného předsedy švédské vlády, a francouzský ministr zahraničí Roland Dumas vyjádřil účast francouzského národa na zármutku Švédů svému švédskému kolegovi v ministerstvu zahraničí. US president Ronald Reagan ve svém soustrastném telegramu mluvil o zavražděném švédském ministerském předsedovi jako o představiteli vlády země, respektovaném celým světem, a jako o muži, jehož účast na nespravedlnosti a bolestech světa dala pečeť švédské politice posledních let. - V Moskvě vzdali čest zavražděnému předsedovi švédské vlády minutou ticha na 27. sjezdu KS SSSR na začátku sjezdových jednání hned dopoledne 1. března 1986.

Švédská tajná i státní policie stále dosud tápou (v neděli 9. března, kdy tento Sloupek píšeme) - o domněnkách jako důvodu, tak i o pachateli atentátu. Jejich úsudek se ztotožňuje jen v tom, že atentát neprovedl nějaký blázen nebo pomatenec, ale že byl pečlivě do všech detailů připraven a proveden „na objednávku“. Atentátník musel mít nějakou „spojku“ nebo několik pomocníků, když se mu podařilo tak rychle

zmizet. Šéf švédské policie Hans Holmer vidí v případě i v provedení atentátu veliký „puzzle“, složený z mnoha malých kousků, které jsou možná „rozházeny“ v různých zemích světa. Než se mu podaří je všechny posbírat - (a možná, že celá věc je tak dobře maskovaná, jako byl atentát na papeže Jana Pavla II.) - bude to trvat roky, než všechny ty sesbírané části švédské a mezinárodní policie budou dávat nějaký ucelený obraz a smysl. Motivace atentátu na švédského premiéra Olofa Palmeho se mohla zrodit v myslích zastánců různých i protichůdných hnutí, protože Palme se ve světě míchal tak trochu do všeho, i do práva Palestinců na svůj vlastní stát. K tomu však ale Hans Holmer hned poznamenal, že prozatím nic nenasvědčuje tomu, že za atentátem stojí některá z mezinárodních teroristických organizací, protože jsou na světě lidé schopní pečlivě naplánovat atentát i bez takové rozvětvené organizace.

Při pitvě Palmeho těla lékaři zjistili, že velký náboj (asi 9 milimetrů) zasáhl přímo jeho srdeční aortu a proletěl tělem. Po 40 hodinovém hledání našel skutečně prázdnou patronu 9 mm kalibru jeden stockholmský občan. Asi 40 metrů od místa nalezení první patrony, našla pak policie i druhý stejný prázdný náboj, který prostřelil premiérově manželce Lisbet Palme kožený semišový kabát a lehce ji v boku zranil. Oba náboje se zdají být ručně vyrobené, neodpovídají žádnému z asi pěti set různých typů mezinárodně používaných náloží a atentátník musel k jejich vystřelení použít dosti velkou zbraň, jakou je na př. Smith & Wesson 375 Magnum. Tu zbraň však dosud nikdo nenašel. Paní Palmeová si dodatečně vzpomněla, že už asi dva týdny před atentátem zpozorovala jednoho dne v blízkosti jejich domu ve čtvrti starého Stockholmu dva muže, kteří se jí zdáli nějak podezřele všechno v okolí obhlížet, ale pak na to zapomněla. Atentát byl proveden při východu z kina na zřejmě dobře vyhlédnutém místě, kde se rozcházejí dvě úzké ulice Sveavägen a Tunnelgatan, která vede k několika sestupujícím schodům, kudy se pak atentátník ztratil ve spleti dalších uliček. Jeden jediný ze svědků atentátu měl duchapřítomnost jej pronásledovat, ale bezúspěšně. - Hned 1. března švédská policie sice zatkla dva muže, ale jednoho musila po výslechu propustit hned, protože se ukázalo, že měl při sobě jen čirou náhodou náčrt ulic,

kde byl atentát spáchán, ale druhého si prozatím podržela ve vazbě kvůli jinému provinění, k němuž se při výslechu bezděčně přiznal.

Ingvar Carlsson zvolen Soc. dem. stranou za Palmeho nástupce

První, kdo prolomil celonárodní švédské mlčení z úděsu nad v moderním Švédsku nikdy neslýchanou tragedií politického atentátu, byl předseda Národního shromáždění Ingemund Bengtsson. S nijak nezakrývanou obavou 1. března prohlásil: „Zjistí-li se, že pachatel atentátu na našeho předsedu vlády byl cizinec, mám velmi vážnou obavu, že švédský lid zachvátí psychóza xenofobie (nenávisť k cizincům), a bude to mít nedožrnné následky na naši ochotu pohostinně přijímat politické uprchlíky z různých zemí!“ K tomu pak poznamenal švédský ministr zahraničí, že „navzdory této nesmyslné tragedii, Švédsko chce zůstat otevřenou a demokratickou společností.“ Dosavadní místopředseda vlády a ministr péče o ochranu přírody a zdravého prostředí požádal švédského krále Karla Gustava, aby nevyhlašoval celonárodní smutek na počest zavražděného Palmeho, protože Švédsko si již beztak dost vytrpělo a oči švédských občanů se už naplakały tolik, že už ani slzet nemohou. Vždyť také švédští politikové najednou zapomněli na všechny svoje politické rozmišky a hádky jakoby někdo mávl čarou hůlkou. Uvázla jednání o obnovu nových kolektivních pracovních smluv byla odročena, připravovaná stávka kartelu veřejných zaměstnanců, která měla začít 7. března, byla odvolána, a šéf konservativní opozice poslanec Ulf Adelsohn prohlásil, že zavraždění předsedy vlády není tragedií a smutkem jen pro Palmeho rodinu, ale pro všechny lidi, kteří jsou oddáni ideálům svobody a demokracie. Po tomto nesmyslném násilném činu Švédsko už nebude prý nikdy takové, jako bylo. Olof Palme sice neměl nikdy jen samé přátele, ale od jeho násilné smrti si Švédsko musí živě uvědomit, co jeho osobnost a ideály prakticky znamenaly pro miliony lidí jak doma, tak v cizině. Palmeho jméno zůstane vždycky nerozlučně spjato s neúnavným zápasem o mírový vývoj a pokrok všech národů a celého lidstva. A předseda švédské liberální strany Bengt Westerberg k tomu jen dodal, že osobnost Palmeho měla veliký vliv na švédskou politiku, a že jeho státnické kvality jej

postavily na přední místo mezi švédské politiky všech dob.

V sobotu 1. března se sešlo sedm stálých členů výkonného výboru švédské Sociálně - demokratické strany (SAP) a jednohlasně zvolilo za nového předsedu strany 51 letého Ingvara Carlssona. Jeho volbu potvrdilo už 3. března celé stranické vedení s poukazem na to, že jeho funkce předsedy strany je prozatím až do příštího roku 1987, kdy bude mít strana celonárodní sjezd. Zároveň byl Carlsson navržen i za Palmeho nástupce v úřadu předsedy vlády, a jak už z prvních rozhovorů s předsedou parlamentu Ingemundem Bengtssonem vyšlo najevo, jak konservativci, tak liberálové a střed švédského parlamentu nebudou mít prozatím žádných námitek proti tomu, aby Carlsson sestavil svou první vládu ze stejnorodé sociálně demokratické menšiny.

Protože v minulých dnech právě zasedala v dánské Kodani „Rada severu“ EHS, parlamentní práce ve všech třech skandinávských zemích byly odročeny. Z toho důvodu se měl znovu sejít také švédský parlament až ve čtvrtek 13. března, aby hned potvrdil Carlssonovu novou vládu. - Palmeův státní pohřeb je proto odložen až na sobotu 15. března.

Kdo byl ve skutečnosti Olof Palme?

Narodil se r. 1927 v dobře situované buržoasní rodině. Jeho otec byl ředitelem velké pojišťovací společnosti a jeho matka, rozená von Knirium, pocházela ze šlechtické rodiny na Baltu. Základního a středoškolského vzdělání se mu dostalo jen v soukromých školách, na universitní studia jej otec poslal do USA. V roce 1948 si přinesl z Kenyon College ve státě Ohio diplom studia ekonomických a politických věd. Po návratu z USA studoval na universitě ve Stockholmu práva, ihned se zapojil do místního studentského hnutí, a v krátké době byl zvolen předsedou Federace švédského studentstva. Z tohoto titulu se dostal také do naší Prahy, kde se živě zajímal o práci a cíle komunisty založeného „Mezinárodního svazu studentstva“, kde od začátku tehdy také velmi rudě působil Jiří Pelikán, pozdější šéf čs. televize, dnes vydavatel „Listů“ - časopisu čs. socialistické opozice v Římě, a za italské socialisty zvolený poslanec do Evropského parlamentu, kde zasedává mimo jiné i s Ottou Habsburkem. Jak se však zdá, Palme velmi brzy prohlédl,

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CIRKVI, NARODU

vydává každou sobotu:

„VELEHRAD“, CESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,

2657-59 S. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDE: Father VOJTECH VIL, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 15, 1986 — Vol. XI. No. 12.

jak policejní totalismus komunistické vlády tak všechny postranní cíle marxistického Mezinárodního svazu studentstva, poněvadž když viděl, že jedné české studentce odmítly čs. komunistické úřady pas a povolení k vycestování, jednoduše se s ní „na oko“ úředně oženil a ve Švédsku zase hned rozvedl. Sám se pak ale později postaral o to, aby byly pro Švédy takovéto „sňatky na oko“ zakázány.

Ve svých 23 letech - v roce 1950 - vstoupil do strany švédských sociál. demokratů, kde už po třech letech začíná dělat politickou kariéru. To si už jej totiž povšimnul tehdejší švédský dlouholetý předseda vlády Tage Erlander, později zvaný „otec národa“, který byl po třiatřicet let (od r. 1946-1969) neustále předsedou všech tehdejších švédských vlád. Rozpoznal v něm nadaného, schopného, velmi pracovitého a výkonného muže s dobrou znalostí cizích jazyků, který byl pro něho zpočátku až trochu živý - jako rtuť, jeho oči se mu zdály skoro horečnaté, jeho ruce - na flegmatického Švéda sice - až taliánsky pohyblivé a jeho sebevědomí snad až příliš domýšlivé, protože zkušený a lidí znalý Erlander brzy u Palmeho vycítil až skoro chorobnou zlost a nechut' přiznat si, že se v nějakém názoru mýlí. To však Erlandera od Palmeho neodradilo, ale naopak předseval si, že kvůli jeho velkým pracovním kvalitám a zřejmým politickým talentům si z něho vychová pro soc. demokratickou stranu oddaného pracovníka a státníka. Proto jej zavolal do své kanceláře a udělal si z něho osobního tajemníka. Palme pak pracoval s Erlanderem bok po boku celých patnáct let.

Hned v r. 1957 ve svých pětadvaceti letech - byl Palme zvolen za poslance do švédského parlamentu, v r. 1963 ve svých 36 letech si jej bere Erlander do vlády, ale prozatím mu nesvěřuje žádné ministerstvo, ale dává mu za úkol studovat a obeznámit se důkladně s literou zákonů. Už po roce mu však svěřuje premiér Erlander ministerstvo spojů a dopravy, v dalším období ministerstvo školství, výchovy a církevních záležitostí, a už v r. 1969 ve svých 42 letech se stává po Erlanderovi nejmladším předsedou vlády v politických dějinách Švédska.

□
Padni komu padni

V zemích západní Evropy se v sedmdesátých letech začalo o Palmeovi říkat, že „dal“ neutrálnímu Švédsku vůbec „první

zahraniční politiku.“ Pravdou asi je, že svou osobní dynamičností inspiroval ideály celé jedné generace švédské mládeže, když po válce naivně tleskal moskevské iniciativě, přestrojené do „Mírového apelu ze Stockholmu“, když na mezinárodním fóru pranýřoval USA za „jejich válku“ ve Vietnamu a poskytoval útočiště mladým Američanům, kteří odmítali v Jižním Vietnamu bojovat. V roce 1968 vedl ve Stockholmu velkou protestní manifestaci spolu se severovietnamským velvyslancem, a zároveň stejně bez obalu se po srpnové sovětské okupaci Československa veřejně vyslovuje o Husákovi a jeho kumpánech zaprodaných Moskvě, že jsou to figury sovětské diktatury. At' se však snažíme chápat Palmeho utopickou koncepci světa sebe poctivěji, nemůžeme se zbavit dojmu, že byl na USA a zvláště všechny pravicové režimy ve svém úsudku a jednání daleko netrpělivější než na nakonec promyšleně maskovanou diktaturu komunistů jak v SSSR tak v jeho podmaněných zemích. Určitě asi nebyl zaslepený natolik, aby Sovětům „fandil“. Škoda jen, že jejich diktaturu odusuzoval silnými slovy jen v soukromých rozhovorech ve švédském parlamentě a na stranických schůzích více než na mezinárodním fóru. Tam se spokojoval jen se střizlivou poznámkou, že Rusko není Evropa, že mělo zcela odlišnou historii, že tam však jednou také dojde k demokratickému vývoji, ale prozatím, že Západu nezbyvá než se Sověty žít, když jsme je nechali po válce hned v jejich zbrojní horečce, takže jsou dnes vyzbrojeni po zuby. Daleko netrpělivější byl však ve svých úsudcích k zahraniční politice USA, jimž přisuzoval ty nejhorší úmysly. Tak když byl v 70 letech na oficiální návštěvě v Moskvě, hlasitě tam vyjádřil všeobecné sice platné principy proti násilí v naději, že budou „nastaveným zrcadlem“ i Kremlu, ale Moskva je tehdy opakovala ve všech svých sdělovacích prostředcích jen na adresu USA a jejich vojenské pomoci Jižnímu Vietnamu. Je dobře si ty všeobecně platné křesťanské principy připomenout, abychom jasně pochopili, že je Palme vyslovil zároveň i na adresu Moskvy a komunismu. „Teror zůstává terorem a zločin vždycky zločinem, i když se jich někdo dopouští ve jménu velkých principů a nejoblíbenějších ideálů.“ - Ovšem, Palme používal ostrých slov kritiky vůči svým politickým odpůrcům i ve vnitřní politice doma ve Švédsku. Vůdce organizace

švédských průmyslníků a soukromých podnikatelů nazýval velmi často „roznašeci lidové nenávisti“, a když si někdy náhodou nevěděl ihned rady s buržoasní a liberální opozicí v parlamentě, aby si nemusil „odplivnout“, procedil obyčejně vztekle mezi zuby na jejich adresu dvě slova: „mor a cholera na ně?“

□
Palme byl ve švédské politice „novinkou“

Svou povahou, temperamentem i slovními obraty Palme se vymykal všem tradičním definicím charakteristiky Švédů. Nikdo mu proto ve Švédsku asi nebude nikdy říkat „druhý otec národa“, jako byl jeho předchůdce v křeslu předsedy vlády Tage Erlander tím prvním. Vždyť při všech svých kvalitách politika to byl arogantní rváč a často i cynik v zemi, kde bývala politická diskuse tradičně vzdychky spíše „vatovaná“ a tolerantně nenápadná. Proto měl Palme nakonec i v samotném Švédsku asi tolik nepřátel jako měl obdivovatelů, svými kritiky byl obviňován z rozseávání zbytečných politických neshod v zemi, která chtěla zůstat na mezinárodním závodišti politických bojů vždy neutrální, a proto by bývali Švédové nakonec viděli Palmeho raději v New Yorku v sekretariátě OSN než na tribuně švédského parlamentu.

Ovšem, Palme byl politik, který nemusel ve svých cílech vždy uspět a přesto si podržel důvěru svých straníků a vytvářel. Proč, čeho dosáhl? V 70. letech švédští sociální demokraté udělali pod jeho vedením dosti prudkou „zatačku doleva“ když v parlamentě uzákonili celou řadu pracovních zákonů v oboru pracovních podmínek v továrnách a zajištění stálého zaměstnání, což se předtím nepodařilo dosáhnout kolektivním vyjednáváním s organizací zaměstnavatelů ani mocné federaci švédských dělnických odborů „LO“. Provádění těchto sociálních zákonů bez zvýšení průmyslové produktivity zvýšilo ovšem ceny švédských výrobků, pomalu je vyřazovalo z tržní světové kompetice, Švédsko se najednou dostalo do hospodářských nesnází a proto sociální demokraté - více než po 40 letech vlády - ve volbách prohráli.

□
Palme realista

A když se v r. 1982 opět ujali vedení vlády, Palme se přiklonil k hospodářskému realismu a pragmatismu doby a začal zcela zjevně podporovat rozvoj soukromého hospodaření a průmyslu, podobně jak to

udělala předchozí vláda opozice, a jak to konečně udělal i soc. demokratický premiér a Palmeův učitel Tage Erlander v poválečných letech.

Podle soudu samotných švédských politiků všech směrů, Palme byl v politice Švédska výkonnější a úspěšnější když byl předsedou vlády než když byl jen vůdcem vládní opozice. A jeho kolegové ve vedení soc. dem. strany mu upřímně prý vděčí za to, že se mu podařilo svou autoritou udržet jednotu v jejich straně když ve volbách r. 1982 obdržela 43 % hlasů a pak se hned její levé křídlo chystalo k okamžitému zavedení všech sociálních výhod, které předchozí konservativní vláda zrušila k odstranění stávající hospodářské krize. Palme nakonec s počítačem v ruce dokázal přesvědčit levé křídlo své strany, že v celonárodním šetření je nutno i nadále pokračovat, že je i nutno nejprve pomoci soukromému hospodářskému sektoru Švédska, aby se státní pokladna opět naplnila než budou moci sociální demokraté znovu začnout rozdávat. Těm pak, které nepřesvědčily ani jeho střizlivé výpočty, měl pak dosti rozezlenně říct: „Pánové kolegové, Švédsko není SSSR ani žádný komunistický satelit, aby si mohlo dovolit tučně platit jen privilegované straníky a policajty. Když budeme mít zase jednou z čeho rozdávat, ve Švédsku musíme rozdávat spravedlivě všem. Ted' na to ale nemáme. Chce-li se však z vás někdo naučit tomu, jak to dělají v SSSR, at' se tam vypraví, všechno si pečlivě obhlédne a prostuduje, at' prožije nějaký čas mezi sovětskými dělníky a pak přijde švédskému národu říct, jak se mu tam líbilo, jak byl spokojen, ale at' mi nevykládá, že je tam demokracie a svoboda jaké máme u nás. A demokracie a svoboda stojí přece zato, abychom za ně něco obětovali! Jsem pro blaho všech v demokratickém socialismu jako francouzský Mitterrand - (jehož některá jiná stanoviska mě sice dopalují) - ale komunismus je nesmysl. V demokratické a otevřené společnosti se nikde u

moci udržet nemůže. Proto k tomu potřebuje diktaturu, policii, špehy, udavače, koncentrační tábory, hitlerovskou totalitu a Železnou oponu. Jen se podívejte na svobodné demokratické odbory, federované v polské Solidaritě! Je zcela v logice komunismu, že svoboda je pro marxismus neúnosná. My svobodu máme, bez svobody žít nemůžeme, a když je ted' na národu z hospodářské nutnosti žádáno, aby se poněkud uskrovnil, je to jen nepatrná cena za udržení si naší osvědčené demokracie a svobody.“ -

Za tuhle jasně rozumitelnou řeč mu nakonec zatleskali i nejhlučnější křiklouni levého křídla švédské sociálně - demokratické strany a Palmeho vláda mohla pokračovat v politice šetření předešlé „buržoasní“ vlády. Je-li tomu tak s tím jeho přesvědčováním „prokomunistických“ švédských sociálních demokratů, pak byl Palme nejen schopným švédským politikem, ale i prozíravým státníkem.

Pozvání na výroční schůzi Disktriktního svazu českých katolíků v Chicagu

V neděli 16. března 1986 ve 2 hod. odpoledne v budově Česko-amerického kulturního střediska „Velehrad“ (2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago) se koná výroční schůze Disktriktního svazu českých katolíků.

Po schůzi promítne p. Josef Ryšavý světelné obrazy z Evropy, a bude podáváno občerstvení.

Všichni, kdo se zajímáte o činnost naší zdejší národní křesťanské větve, jste srdečně zváni. Přiveďte mezi nás své známé a ty, kteří mají o práci zdejšího Disktriktního svazu českých katolíků živý a upřímný zájem.

Rev. Francis T. Příbyl
kaplan
Josef Kosárek
předseda
Mary Feipel
dopisující tajemnice
Františka Uhlířová
zapisující tajemnice

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DOBA POSTNÍ

PÁTÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane, náš Bože, tvůj Syn tak miloval svět, — že se za něj vydal na smrt. — Pomáhej nám, at' následujeme Kristovu lásku — a svými skutky o ní vydáváme svědectví. — Neboť On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 43, 16-21)

Tak pravi Hospodin, který vytvořil mořem cestu, mornými vodami stezku, který k soudu vyvedl vozy i koně, vojsko i silné reky; všichni pospolu leží, již nevstanou, jako knot zhasli, dohořeli:

"Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, činím nové věci, teď již vzházejí, což je nepoznáváte? Cestu vytvořím poušti a stezky na pustině.

Divoká zvěř mě oslaví, šakalové a pětrosi, že jsem dal vodu na poušti, řeky na pustině, abych napojil svůj lid, svého vyvoleného, lid, který jsem stvořil pro sebe, který bude bláslat mou chválu."

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 3, 8-14)

Bratři! Všecko považují za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, jaká se získá zachováním Zákona, nýbrž tu, která se dává tomu, kdo věří v Krista, tu totiž, která přichází od Boha a spočívá na víře. Tak na sobě poznám jeho a moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, jak doufám, dosáhnu i vzkříšení z mrtvých.

Tím neříkám, že bych to už byl uchvátil nebo že jsem už dokonale; ale běžím k tomu a chci to uchvátit, protože i tme samého uchvátil Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátil. Ale o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, a ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 8, 1-11)

Ježíš odešel na Olivovou horu. Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je.

Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed a řekli mu: "Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?" Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat.

Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: "Kdo z vás je bez hříchu, hod' první na ni kamenem!" A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, byli zahanbeni ve svém svědomí a vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až zůstal sám a žena stála před ním.

Ježíš se zvedl, a když viděl, že tam není nikdo jiný než ona, řekl jí: "Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?"

Ona řekla: "Nikdo, Pane."

Ježíš řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!"

Karel Vrána

Kázání v Ellwangen 1985

Hleďte nejprve Boží
království a jeho
spravedlnost a vše ostatní
vám bude přidáno.
Mat. 6,33

Otče biskupe, Otče opate,
drazí Jene a Karle,
milí spolubratři a poutníci
ellwangenští!

1.

U nás doma se říkalo, že pořádná pout' stojí za to, abychom na ni obětovali jeden pár bot. Naše ellwangenské poutní zastavení nám stojí za víc: za desítky, stovky a někdy i tisíce kilometrů. Přicházíme a sjíždíme se do tohoto rozkošného města z naší exilové diaspory nejenom proto, abychom se zde setkali s přáteli, zazpívali si a pomodlili se po našem, v rodném jazyku. Vracíme se na toto místo, které je vepsáno do dějin naší církve a patří do naší křesťanské tradice. Vracíme se sem ke svým duchovním kořenům, z nichž vyrostla a na nichž doposud stojí naše národní, evropská, kulturní a křesťanská identita.

Letošní svatometodějské jubileum dává našemu setkání zvláštní intenzitu. Není jisté náhodou, že cyrilometodějská tradice jako skrytý proud živé vody proniká právě v posledních desetiletích opět do vědomí slovanských národů a do vědomí Evropy. Proniká, zavlažuje a zúrodnuje naše lidské, kulturní a náboženské suchopáry. Jan Pavel II. upozornil na její celoevropský význam a autoritativně potvrdil její nenahraditelnou životodárnost pro dnešek i zítřek. Prohlášení soluňských bratří za spoluochránce Evropy se setkalo se všeobecným souhlasem také proto, že v dnešní ohroženosti si uvědomujeme potřebu navrátit se ke kořenům, abychom mohli nejen přežít, ale také abychom mohli umožnit naději přicházejícím generacím.

Podle jedné historické zprávy svatí Cyril a Metoděj vzali s sebou na cestu do Říma několik svých žáků. My jsme udělali totéž - jenže v opačném směru. Přijeli sem do Ellwangen z Říma

dva naši bohoslovci, aby zde na tomto památném místě přijali z rukou našeho českého biskupa Mons. Škarvady jáhenské svěcení. V této události navenek velmi skromné, ale ve své duchovní podstatě nadmíru významné, se zesoučasňuje cyrilometodějská tradice. Prosívá z ní naše křesťanská a česká naděje, že dnešní pokolení Kristovy církve v zemích svatováclavské koruny vede k očištnému pokání. Jestliže se dnes pokorně radujeme nad touto milostí, tak při tom nezapomínáme na svou nesmírnou odpovědnost za osudy království Božího u nás doma i mezi námi v exilové diaspoře. Poděkujeme dnes všichni Pánu za milost povolání našich dvou jáhnů i za dar povolání všech těch známých i neznámých, kteří ve vlasti přijali právě v těchto dnech svátost kněžství. Osobně chci poděkovat zde přítomnému nepomucenskému spirituálovi Otcí Tomáši Špidlíkovi za jeho trpělivou moudrost, s kterou vedl naše dva jáhny přes všechny překážky až k dnešnímu dni. Dík patří také panu vícerektorovi Plíškovi, Otcí Říhovi a polským sestřím. Všichni svou denní starostlivou obětavostí umožnili tento den. Jménem celé naší nepomucenské římské koleje děkuji všem našim zde přítomným - také všem nepřítomným - přátelům za jejich modlitby a za jejich věrnou a štědrú podporu.

2.

Kristova církev vás, Jene a Karle, dnes na sklonku dvacátého století ustanovuje a světlí na jáhny. Svěcením vás vyděluje ze společenství věřících laiků. Stáváte se kleriky, berete na sebe nové a závažné povinnosti a dostává se vám nových práv v Církvi. Zavazujete se slavnostně před Bohem, před Církví a ve svém svědomí k poslušnosti svému biskupu, k celibátu a k denní liturgické modlitbě hodinek. Poslušnost, celibát a brevír vás zavazují a svazují s Církví. Povrchnímu pohledu se toto zavázání a svázání může zdát jako jho, tíha a omezení svobody. V prostoru Království Božího je tomu jinak. Poslušnost neochuzuje svobodu, nýbrž ji teprve umožňuje, prohlubuje a rozšiřuje vaši schopnost milovat bratry, sestry - milovat bratrsky i svět věcí, množit život, chránit a opatrovat vše dobré a krásné a vše ohrožené. Denní modlitbou brevíře budete posvěcovat čas; budete dávat své práci a svým dnům Boží rytmus, řád a směr. Čas věnovaný modlitbě není ztracený, nýbrž vykopený a

vykupující. Věrnou, pravidelnou a radostnou modlitbou zakotvujeme svou vezdejší existenci, své denní starosti a všechny své činnosti v prázkonu všeho, co je - v srdci živého Boha. Bez poctivé a nadšené modlitby se práce kněze i jáhna stává planým pachtěním život suchopárem, slovo se vyprazdňuje a přestává oslovovat. Tyto tři hodnoty Království Božího: poslušnost, čistota celibátu a modlitba liturgických hodinek představují tři pilíře vaší nové existence. Jimi stojíte na pevné skále, kterou je Kristus. Bez něho byste stavěli na písku. Vaše jáhenství se podobá staveništi. Pokračujete ve stavbě svého povolání. Nezapomeňte na vertikálu evangelia a svátostného kněžství, k němuž dorůstáte.

3.

Jáhenským svěcením vás Církve vydělila ze společenství laiků. Vydělila, ale neoddelila, neodtrhla. Svátostné oddělení znamená spíše jiné, nové a hlubší přiblížení. Stáváte se jáhny nikoli pro sebe, nýbrž v Církvi a skrze Církve pro chudé. I jáhenství je svou podstatou misí, posláním. Kam vás posílá dnes Kristova Církev? Naše katolická tradice mluví o vinici Páně, o líše Boží, o Kristovu poli. Jaká je dnes tato vinice, tato lícha, toto pole? Jaký je dnešní člověk, jaká je jeho duše - jeho, naše společnost? Ptáte se vy a my se ptáme s vámi: co a hlavně kdo na vás čeká?

Naše lidská společnost na sklonku dvacátého století - nejen na západě, kde žijeme, ale i doma, odkud jsme přišli a kam se chceme - dá-li Bůh - vrátit, je velmi složitá, neprůhledná a pluralisticky mnohoznačná. Podobá se velkému hlučnému tržišti, kde jsou nám nabízeny pravé i nepravé hodnoty, zlato i pozlátka, zdravě výživný chleba, ale i omamné jedy. Naše dnešní společnost je přímo nabita hlubokými rozpory. Na jedné straně vášnivě zápasí o svobodu; na druhé straně propadá starým i novým formám otroctví. Svými prometeovskými a faustovskými humanismy buduje pro člověka cestu ke hvězdám, slaví jeho vítěznou moc nad vesmírem, ale zároveň proměňuje lidský svět v poušť a džungli. Radikální rozpory prostupují nejen společenskými vazbami. Zabydlují se v duši a srdci jednotlivých osob. Heroická láska k lidskému tvoru jde často bok po boku s cynickou neúctou k člověku.

Drama dnešního člověka, který na vás čeká, se odehrává v prostoru těchto mnohých a radikálních rozporů. Do tohoto

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

YOU WILL BE BLESSED!
HELP THE AMERICAN INDIAN!
WE FEED NEEDY! HELP SICK!
EDUCATE CHILDREN!
SEND PRAYER REQUESTS!
DONATIONS URGENTLY NEEDED!
FATHER DOUG McNEILL
ST. BONAVENTURE
INDIAN MISSION
THOREAU, NEW MEXICO 87323

světa vás dnes posílá Církev. Vaše duchovní, filosofická a teologická příprava vám umožní orientovat se spolehlivě v překotně se měnících situacích. Máte dostatečné předpoklady rozeznat světlo od tmy, pravdu od lži, právo od nespravedlnosti. Opření o moudrost evangelia a duchovní křesťanské tradice, budete schopni sestoupit až na dno duše a do propastí srdce dnešního člověka a jeho dramatu. Budete schopni nalézt prameny, kde se rodí naděje i zoufalství, radost i úzkost, jistota i strach. Budete schopni je pojmenovat jejich pravým jménem a vnést do jejich spleťtých vztahů pravdu. Sami nezabloudíte a ukážete cestu vpřed a vzhůru těm, k nimž jste posláni.

Mnozí z vás se jistě pamatují na známou báseň Jiřího Wolkra: U roentgeny. Nemocný dělník žádá na lékaři, aby svým záračným přístrojem prosvítil nejen choré plíce, nýbrž aby se zahleděl až na dno samé duše a řekl mu co tam vidí. A lékař vidí nenávist. Vy se musíte podívat ještě hlouběji. Je třeba udělat duchovní radiografii i té wolkerovské nenávisti, úzkosti a strachu. Rozeznáte na dně srdce dnešního člověka trýznivou žízn po Bohu, drásavý hlad po duchovním domově a nevýslovnou potřebu naděje. Dnešní člověk neumí často ani vyslovit jméno toho, po čem touží a prahne jeho duše. Bude se ptát vás, abyste vy, vyslovili za něho a pro něho tajemný neklid srdce. Vám bude svěřovat svou úzkost, abyste ji proměnili v naději. Do vašich rukou položí svůj zbabylonizovaný život, své myšlenkové labyrinty a svá bloudění.

4. Církev vás dnes posílá do světa plného rozporů, do dramatických proměn a na neoznačované cesty klopýtavých poutníků absolutna a znejistěných hledačů Království Božího. Žádá od vás nejen část vašeho života, vašeho mladého mužství a vašich lidských energií. Žádá od vás všechno. Žádá vás celé, úplně, bez výhrad a beze zbytku, pro Krista a pro člověka. Někdy jste se bázkivě a nesměle ptali, zda je vůbec možno vzít svobodně a odpovědně na sebe tento nádherný, ale také nesmírně těžký úkol. Ptali jste se právem, tímž právem, kterým se ptali apoštolové našeho Pána, když je povolával k následování a když je posílal jako „beránky mezi vlky“ /Mt 10,16/. I pro vás je odpověď: „U lidí je to nemožné, u Boha však je všechno možné“ /Mt 19,26/. Lidská

nemožnost v Kristově Království se stává Boží možností pro člověka, i pro vás, i pro nás. Záleží ovšem na tom, abychom byli opravdu u Boha. Budete-li pevně kotvit celým srdcem a celým životem v Kristu, v jeho evangeliu, v jeho příkázáních, v jeho svátostech, budete přebývat v Bohu a Bůh ve vás. Pak to, co je nemožné podle lidské logiky, bude pro vás možné v Boží milosti.

Vaše jáhenské poslání, vaše dnešní „Boží možnost“ bude spočívat předně ve službě Slova. To znamená dvě věci. Abyste mohli účinně a požehnaně hlásat slovo Boží dnešnímu člověku, je třeba, abyste sami byli zcela úplně prostoupeni, prosvětleni a uchopeni Božím slovem. Bude-li ve vašem srdci hořet, hárat a plát, bude-li zcela vaše a vy budete zcela patřit jemu, pak budete zapalovat a rozohňovat i lidská srdce. Denní studium a meditace Písma se vám musí stát životní potřebou. Ke službě Božího slova je potřeba znát dobře a hluboce i slovo lidské, slovo dnešního člověka, jeho chvění a neklid. Často bude třeba je očistit od zatemňujících nánosů. Tento úkol je velmi náročný. Nesmíte ztratit svůj mateřský jazyk a musíte si získat dostatečné znalosti cizích řečí. Budete prožívat už jako jáhni letnicovou údálost. Duch Svatý vám umožní oslovit i ty, kteří nehovoří jazykem vašeho rodu. Dbejte na to, abyste nepřidávali ani neubírali nic z Božího slova - a dbejte také na to, abyste je otevírali a zpřístupňovali svým posluchačům.

Jako jáhnům vám bude svěřena i duchovní služba nemocným. Je to velké a náročné pole vašeho apoštolátu. Nemocný a starý člověk často propadá pocitu, že je neužitečný. Ptá se na smysl svého utrpení. Naše uchvátná doba jej obchází. Vy budete reprezentovat Krista a Církev právě v těchto nejnepohodnějších situacích. Učte se od našeho Pána. Přistupoval k malocným, chromým, hluchým a slepým s milosrdnou účastí. Viděl celého člověka, ujímal se jeho chorého těla i jeho trpící duše.

Bylo by toho hodně, co bych

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

vám chtěl říci. Dnes však nezáleží na množství slov, nýbrž na skutečnosti svátostného posvěcení vašeho povolání, vašeho jáhenského poslání, vašeho svobodného a radikálního ano ke Kristovu království. Můžeme právem o vás říci, že jste našli „skrytý poklad“ a „vzácnou perlu“ Božího království, do jehož služeb dnes vstupujete a provždy s ním spojíte svůj život. Prodali jste vše abyste mohli koupit pole, v němž leží „skrytý poklad“ a abyste mohli získat „vzácnou perlu“. Nezapomeňte, že je budete získávat denně i v budoucnosti nejen pro sebe, ale předně pro druhé. Budete množit poklad království a perlu milosti Boží, budete je rozdávat a jimi obohacovat poutníky jdoucí do země zaslíbené.

5.

Dnešní den je prohrát radostí vaší, radostí vašich přátel a radostí nás všech. Je to den, který učinil Pán a za který pokorně děkujeme. Uzavřel důležitý úsek vaší cesty ke kněžství. Dnešním dnem vykračujete vpřed, abyste svou příští jáhenskou službu upevnili a prohloubili a dokončili přípravu na kněžství. Dnešní jásavá radost z nalezení „skrytého pokladu“ a „vzácné perly“ nesmí zahalovat, ale spíše odhalovat přítomnost kříže. „Vezmi svůj kříž a následuj mě,“ říká i dnes - a právě dnes - Kristus k vám. Vaše jáhenská služba, kterou dnes začínáte, a vaše budoucí kněžské působení, na něž se připravujete, vyžadují od vás denní statečnou trpělivost. Jsou

účastí na Kristově kříži. I dnes vám budou chtít namluvit, že kříž je pohoršením a urážkou lidské hrdosti, že je to holá bláhovost a pomatenost. Vy však víte, že Kristův kříž je tvořivou silou a nejvyšší moudrostí včera, dnes a na věky. Záleží však na tom, aby náš kříž měl tvar kříže Kristova, aby byl účastí na jeho utrpení a smrti. Jedině v propojenosti s Kristovým křížem se vaše osobní kříže, zklamání, únavy, utrpení, úzkosti stanou vykupující a obnovující silou, budou zdrojem vaší pevnosti a moudrosti; jediné ve jménu Kristova kříže budete schopni proměňovat svá utrpení v život a naději, ba i v radost. „V naději se radujte, v soužení bud'te trpěliví, v modlitbě vytrvalí“, říká sv. Pavel /Řím 12,12/.

Nezapomeňte dnes - a nikdy - na utrpení a křížovou cestu, po které jde Církev u nás doma. Někdy nás jímá úzkost z přemíry ponížení a z násilného, dlouho trvajících pustošení křesťanské podstaty našeho národa. Zbývá nám už jediná jistota, že Bůh je s námi a pro nás. Kdo je tedy proti nám /svr. Řím 8,31/? Svatí Cyril a Metoděj i ostatní ochránci našeho národa nám ukazují, že spása duši v dějinách Církve není otázkou nastolení nových řádů ani otázkou udržování toho, co bylo, nýbrž že záleží v důsledném pokračování na cestě, kterou vyznačil sám Spasitel. Mohou na nás přijít soužení, útlak, pronásledování, hlad nebo nuzování, nebezpečství nebo zabití - jak píše sv. Pavel /Řím 8,35/. Ale nic nás

nemůže odloučit od lásky, kterou má k nám Kristus. K nám a k našemu národu. Nevybrali jsme si kraj svého zrození, ani křesťanský pramen ani řeč, ve které jsme se z matčiných úst učili prvním modlitbám. Naše zem je svými dramatickými dějinami, se svými svěťci i se svými vinami a svým blouděním, se svou kulturou i se svým pokolením nám byla dána Bohem - jako dar a jako úkol. Vrostla do nás a my jsme vrostli do ní. Nepovyšujeme ji na rovinu nějakého božstva. Ale ani ji nemůžeme odhodit, jako děravý sešlý plášť nebo se z ní vysvléct, jako když had se svléká ze své kůže.

Dnes naše zem prožívá svou kalvarii. Svým utrpením se vrací ke svým křesťanským kořenům. Objevuje opět svou národní a duchovní identitu založenou na stále živé tradici cyrilometodějské, svatováclavské, svatovojtěšské. Zítřka na moravském Velehradě se semkne kolem pražského arcibiskupa kardinála Tomáška a papežského legáta kardinála státního sekretáře Cassaroliho. Bude to velké vyznání víry a projev nezlomné naděje. Naše elwangenská pout', svčení našich dvou jáhnů a naše modlitby směřují na Velehrad. „Nezahyne rod, jenž věřit nepřestane.“ Jene a Karle, nebojte se těžkých úkolů, které vás čekají. Nezapomeňte nikdy na své české a moravské kořeny. Ujměte se velkoryse a přímo misionářsky tradice cyrilometodějské, upevněte ji ve svém srdci a obnovujte ji v našem společenství!

1977
15. března
1986

VROUCÍ VZPOMÍNKA

na mou milou ženu

MAGDU,

a na naše drahé děti

ZUZANKU, DENISE a MICHALA

kteří nám 15. března 1977 tragicky zahynuli při požáru rodinného domu v Ciceru, Ill.

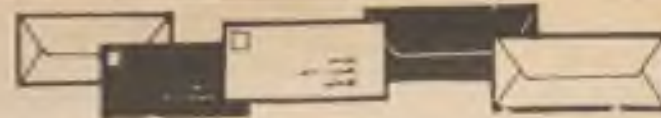
V sobotu 15. března budeme na ně vzpomínat při pravidelných českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Všechny, kdo jste je znali, prosíme o upřímnou vzpomínku na ně v tiché modlitbě s námi.

**RUDY SOLFRONK ml., manžel a osiřelý táta;
SOLFRONKOVI, RUDOLF a BARBORA, dědeček s babičkou;
ANNA ZADRAŽILOVÁ, matka a babička;
a ostatní příbuzenstvo v USA a v Československu**

*My víme, Pane, že těm,
kteří v Tebe věří,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje;
bud' však k nám milosrdný
a posilni nám naši víru!*

DOPISY našich čtenářů

New York - N.Y.

Vážená redakce,

už jsem Vám několikrát poslal k otištění různá poselství, které jsem dostal jako rozkaz tlumočit všem čtenářům a všem lidem na světě přímo od Boha jako Boží přání. Vždycky jste to ale asi hodili do koše. Jsem zvědav, hodíte-li i tuto modlitbu do redakčního koše, kterou se mají z Božího přání modlit všichni lidé, aby mohlo na svět brzy přijít Boží království. Ta modlitba zní:

„Bože, Otče náš, račiž se nad tímto světem smilovati, a zaplav jej dary Ducha svatého, by se ze všech Šavlů stali Pavlové, a z nevěřících Tomášů upřímně věřící křesťané. Amen.“

Váš krajan a čtenář

Josef Kropáček

Vážený a milý pane Kropáček,

tuto Vaši modlitbu - (která je v různých obměnách obsažena v mnoha liturgických textech mše sv. během celého církevního roku) - opravdu rádi otiskujeme, protože tu prosbu o příchod Božího království dal sám Kristus Pán na první místo Otčenáše, který se modlí všechny křesťanské církve na světě právě na Jeho radu a doporučení. A tu Vaši prosbu o obrácení Šavlů na Pavly, a nevěřící na věřící dal Kristus Pán do té prosby Otčenáše, kde všem lidem doporučuje odpuštění bližnímu, chtějí-li dosáhnout sami odpuštění svých chyb od Pána Boha, a vyvarovat se zlého získáním Boží milosti v každém přemáhání zla, které lidem velký Lhář - Pokušitel vždy představuje jako dobro. Staroslovanský text Otčenáše to vyjadřuje lépe než ten náš moderní překlad, protože říká přímo „izbaviš nás od lukavago“ - což znamená od „Lháře“. To je jiný název přímo pro d'ábla, padlého anděla Lucifera - světlohoše, jehož Kristus Pán v evangeliu nazývá přímo „otcem lži.“ - Tolik tedy k našemu ochotnému otištění této Vámi zasláné modlitby.

Nemůžete však na nás chtít, věrný náš čtenáři, abychom otiskovali každé Vaše duchovní vidění či vzrušení, které pokládáte za výslovný rozkaz od Pána Boha jako „Jeho přání“. Chcete-li, můžeme Vám to u nás gramaticky opravit a za úměrný poplatek na počítaři vysázat. Vy si to pak nechte v New Yorku někde vytisknout - (Vaš newyorský misionář Otec Alois Vyoral SDB, kterého asi určitě znáte, Vám jistě rád poradí, na koho se s takovou věcí obrátit) - a pak si to od Boha obdržené poselství poštou sám rozešlete všem svým přátelům a známým. Nezdá se Vám to od nás docela „fair?“

Děkuji Vám, pane Kropáček, za Vaši čtenářskou věrnost a upřímně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch Vít, OSB

Chicago - Illinois

Milí naši čtenáři,

rád používám této příležitosti dopisu našeho čtenáře pana J. Kropáčka, abych si Vám „vytil své srdce“. Samozřejmě také už dávno víte, že „lidé jsou všelijací.“ Denně se o tom přesvědčujete v práci, v obchodech, ve veřejných dopravních prostředcích atd., ale nevěřili byste, co všechno musí „vydržet“ redaktor malého krajanského listu - a zvláště v dnešní době ideové a politicky tak příkře rozděleného světa, jako je ten náš dnešní. Někteří naši čtenáři - (a nikoliv vždycky ani předplatitelé) - kteří mají asi spoustu volného času, nikdy sice nereagují na něco, co se jim v novinách líbilo, ale za to „běda redakci!“, neotiskne-li jejich určitou úvahu, která je spíše pro nějakou specializovanou intelektuální revui, nějakou básničku, jejich vyhraněné názory na politické dění, na naši národní minulost, současnost doma i v exilu, na tu či onu exilní organizaci, na tu či onu bývalou politickou stranu a bezmála i na toho či onoho jedince. Když se pak něco z názorů takových dopisovatelů nedostane hned do

novin, ruší předplatné, nejsme katolickým časopisem, málo nadáváme na Židy, na komunisty, socialisty, liberály a zase jiní nám předhazují, že dost nevytýkáme agrárikům jak na Moravském Slovácku bušili za první republiky do lidovec Sokolové a DTJ - (Dělnická tělocvičná jednota sociálních demokratů) - do Orlů, do farářů a jak se zase za Protektorátu Vlajkaři mstili „šmelinářům“, kteří přece nedělali nic jiného, než „sabotovali“ nacistické válečné úsilí, aby ale přitom zároveň pomáhali lépe vyživovat obyvatelstvo měst. Vydělali-li si snad při tom trochu těch peněz, obě komunistické peněžní reformy je o jejich „spořitelní úspory stejně připravily!“ - A to ještě jsem ani zdaleka nevypočetl všechna ta nejrůznější „doporučení“ různých čtenářů, která jsme za těch deset let vydávání H.N. v redakci dostali. Někteří z těch doporučovatelů jsou sice už na Pravdě Boží, a tak už jistě vědí, že jejich nápady by jen zbytečně bývaly způsobily mezi krajanskou a exilní veřejností více nedorozumění a snad i hádek, jako rozlepuje všude na světě manželství a rodiny stálé omílání starých chyb. K tomu navíc jsou stále ještě čtenáři H.N. z většiny starokrajané, kteří v Československu nikdy nežili a tak je vůbec hašteření exilu nemůže zajímat. Ti nejstarší z nich, pokud jsou sečtělí a pamětníci krajanských akcí v USA za 1. a 2. odboje na pomoc Československu, docela dobře chápou - po odstupu let - různé kritické postoje nás exulantů k prvním dvěma presidentům svobodného Československa - (stejně jako mají oni dnes v daleko kratší době své výhrady k presidentům Nixonovi a Carterovi) - ale vůbec nás nechápou, když na ně kálíme hanu nyní v exilu, když to byli se Štefánikem jediná, kteří se vtiskli do podvědomí Ameriky, jako budovatelé skutečné demokracie Československa. A kolik těch rozšafně rozvázných českých i slovenských starokrajanů kteří se v USA tak i v Kanadě ještě stále o poměry v Československu živě zajímají, mi při různých příležitostech řeklo, že exulanti potřebují nutně mluvčí zástupce svých organizací jak ve Washingtoně tak v Ottawě, a že místo málo produktivního nadávání na Čs. národní radu americkou, na Svaz českých katolíků, na Čs. národní sdružení v Kanadě a na existující Radu svobodného Českos-

lovenska je třeba do nich vstoupit a pozitivní kritickou spoluprací je demokraticky opravit zevnitř, aby mohly mít svou členskou početností lepší kvalitu a větší vliv na americkou a kanadskou vládu.

O exilních organizacích v Evropě a v Austrálii, že platí samozřejmě totéž. Ano, i tak rozumě uvažující „starousedlíci“ jsou mezi čtenáři H.N., a tak se jejich soudných, zcela křesťanských rad snažíme v obsahu H.N. držet, zvláště když nejsme jen výlučně exilní politický časopis, který by si dělal ambice na nějaké „politické vedení“ exilu.

Hlas Národa vznikl z vědomosti katolických věřících exulantů k národně uvědomělým věřícím starokrajanům, kteří si v USA a v Kanadě dokázali svou obětavostí udržet téměř po devadesát let - nejdříve st. louiský Hlas Msgr. J. Hessouna, a zároveň i po jeho zániku chicagský benediktinský Katolík a Národ. Jeho cílem je udržet mezi našimi krajany - dnes už ze čtyř různých generací - znalost naší řeči, posilovat jejich víru v Krista a život z víry, oživovat jejich vzájemnou pospolitost a zájem o kulturu a situaci věřících v naší staré vlasti, s nimiž musíme být jako členové církve dnes tím více solidární, čím více jsou doma sociálně diskriminováni, trpí nedostatkem biskupů, kněží, svobody a možností kulturního a misijního styku s církví v ostatních křesťanských zemích. Posláním H.N. je pak hlavně čtenáře objektivně informovat o všem nejdůležitějším, co se děje ve světě a co dělají naši krajané v jiných střediscích v USA, v Kanadě i v ostatních svobodných zemích, abychom si znovu uvědomili své křesťanské tradice, své osobní a národně kulturní hodnoty, „šli do sebe“, uměli si podat ruce k společné práci a nečekat, že nám někdo pomůže a nás vysvobodí. Svoboda je v první řadě vnitřní věcí každého jedince - v totalitě i v demokracii, je to záležitostí osobnosti. Ta nám pak pomůže pomoci si sami, a když se člověk snaží pomoci si sám, Pán Bůh mu pomůže a práci svorných lidí pozhá.

Všechno by to šlo dělat ještě lépe, kdyby nás na to bylo víc. Jenomže, k tomu je třeba i finančních prostředků hlavně k náboru alespoň tří dalších schopných pracovních sil, protože, má-li někdo z laiků věnovat celý svůj pracovní čas novinám, má právo se tím také

uživit. Kněží a sestřiček, kteří by to dělali zdarma, prozatím nemáme. A tak, Pán Bůh zaplat' aspoň za to, co máme, a zvláště za těch několik obětavých starých dobrovolníků, kteří nám každý týden věrně pomáhají noviny expedovat. Děkujeme samozřejmě také těm čtenářům, kteří bez připomínek sami vždy včas pošlou předplatné a tak nám ušetří kancelářskou práci a poštovné. ***

Ted' by bylo ještě třeba se zmínit o jiném druhu poctivých a upřímných dopisovatelů, kteří mají podobné problémy, jako pan Kropáček. Někde něco četli o nějakém novém mariánském zjevení, anebo se domnívají, že k nim nebe přímo promluví, a ted' se domnívají, že je jejich úkolem to rozhlásit po celém světě - a zrovna jako naschvál - prostřednictvím jen našich krajanských novin, o jejichž existenci ví jen špetka krajanů a exulantů, dnes už i několik tisíc lidí doma ve staré vlasti a pak čs. zastupitelské úřady ve Washingtoně. A tak, i kdybychom ty různé náhledy na blízkost hrůzostrašného konce světa několika dopisovatelů i zveřejnili, stejně by se to celý svět nikdy nedověděl. Vždyť v některých končinách - dnes už docela malého světa - se celé miliony lidí dosud ani nedoslechly o Kristovu evangeliu, a tak nač to dávat do novin! Lidé mají tak torchu všude dost svých trampot a bolestí, proč je ještě strašit takovými ponurými osobními vidinami nějakého vysterášeného - byt' i pobožného jedince. Samozřejmě, že dnes slaví duch zla ve světě své triumfy, ale zároveň je i dnes ve všech národech a ve všech zemích světa ještě většina spravedlivých, dobrých a obětavých lidí, takže není třeba ani nad dnešním světem „lámat hůl“. Hlavně proto, že jej sám Boží Syn vykoupil svým utrpením a smrtí. Potom si nakonec „na to vstal z mrtvých, aby viděl, budou-li se mít lidé mezi sebou více rádi právě kvůli jeho učení, příkladu a oběti.“ - A tak se na nás, Vy z našich starších krajanů, kteří míváte někdy strašná vidění, nesmíte zlobit, když je do novin nedáváme. Když obětavě navštívíte někoho opuštěného, upřete mu koláč a projdete se přitom na čerstvém vzduchu, bude se Vám lépe spát i modlit, a pak se pro Vás bude svět točit z Boží vůle klidně dál.

S pěkným pozdravem

Fr. Vojtěch

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

F. J. Janoušek:

Babíkovští
světoběžníci

Doma a za mořem

Náš potok Dědovák od svých pramenů v kopcích za Oldřeticemi až tam, kde se v rovinách vlévá do řeky Chrudimky, svou vodou poháněl několik mlýnů. Nejznámější z nich byl Dvořákov mlýn v Dědové, v osadě od níž i náš potok dostal své jméno. Na mlýně tom hospodařili Dvořákové po několik generací. Jak dlouho nevíme, jen to pamatuji, že ve štítě hlavní budovy bylo ozdobným písmem napsáno:

„Léta Panie 1741. Tento mlýn jest postaven nákladem pana Václava Dvořáka, mlynáře zdejšího. Mistr byl Tomáš Hlinecký.“

Na své stáří to byly zachovalé budovy s mocnými zdmi, klenutými stropy nad obytnými místnostmi a sroubené ze silných dubových trámů v třípatrové mlýnici. Mlýn byl poháněn vodou, která byla k němu sváděna na vodní kolo uměle vykopaným náhonem od splavu, který zadržoval vodu v potoce několik set metrů proti proudu.

Mlynář Vojtěch Dvořák, který rodinný mlýn převzal koncem I. světové války byl člověk podnikavý. Nečekal až mu sousedé přivezou obilí k semletí, ale každý týden posílal čeledína Jakuba Beránka s párem koní, zapřaženým do těžkého vozu, po okolních vesnicích sbírat obilí k semletí a rozvážet mouku. Sám se pamatují, jak ten velký vůz s těžkým nákladem vždy rachotil po babíkovské silnici. Proti dešti byl krytý bělavou plachtou, na které se pyšnil zdaleka čitelný nápis: „Válcový mlýn Dědová.“

Mlynářská rodina Dvořáku byla známá a oblíbená v celém okolí. Lidé ze mlýna se nikdy nevyvyšovali nad své sousedy, žili střídavě, bohabojným životem a nikdo nepamatoval, že by se kdy v mlynářově rodině udál nějaký skandál. Děti ze mlýna chodily do školy do Rané a v různých časech byli někteří z Dvořákových vysláni na studie. Děry ze mlýna se provdávaly zpravidla na nějakou rolnickou usedlost v Dědové, nebo v okolí. Nevěsty, které si Dvořákové synové do mlýna přiváděli byly vesměs rozumné hospodyně a dobré matky.

Vojtěch se v mladém věku oženil s Dorotou Kopeckou, dezerou mlynáře z Milesimova. V rodině měl tři děti: Jiřího, Josefa a nejmladší Mařenku.

Znal jsem je všechny. Byla to spokojená rodina a za mého mládí nic nenasvědčovalo tomu, že by se ve mlýně v Dědové mohlo něco změnit - vykojet z obvyklého běhu života.

Pak nás překvapila II. světová válka. Jako za zlých časů v minulosti, věren rodinné tradici, mlynář Dvořák pomáhal zásobovat celé okolí. Hlavně mlel hospodářům bez poukazu a od takového mletí nebral peníze, ale jak bylo ustáleným zvykem, za semletí 100 kg obilí bral měřičně 15 kg. To pak za rozumnou cenu rozprodával lidem, ponejvíce do sousedního města. Nemyslím, že za války mlynář Dvořák příliš zbohatnul. Pro nedostatek materiálu ve válečných letech, nemohl ani vyměnit strojové zařízení, a měl-li po válce nějaké úspory, tak mu je vláda při měnové reformě koncem října 1945 zadržela ve vázaných vkladech.

Přesto se po válce našli horlivci, kteří mlynáře osočovali a udávali ho, že za války vykořisťoval lidi černým obchodem. Ti, kteří za okupace nic neriskovali a často zdravili zdviženou paží, po válce křičeli nejhlučněji, byli nejpilnějšími udavači a nejčastěji si připnuli na klopu také hned rudou hvězdu. I vysvědčení o národní spolehlivosti odepírali samozvaný předseda národního výboru mlynářů, a učinil tak teprve až na nátlak téměř všech sousedů v Dědové.

Nebyly to dobré časy ta poválečná léta pro Dvořákovu rodinu. Nactiutrhaní, křivá svědeckví a hlavně snaha zmocnit se cizího majetku, to byla nepěkná znamení oné doby. Konec na sebe nenechal dlouho čekat. Do deseti let po válce všechna pole a louky od mlýna převzalo družstvo a jako následek byrokratické centralizace mnoho menších mlýnů bylo vyřazeno z provozu. S nimi ztichnul i klapot mlýna v Dědové.

To jsem byl už dávno v cizině, a tak jsem dlouho nevěděl jaký osud postihl Dvořákovu rodinu. Až při svém vandrování světem jsem se nedávno v Sydney setkal s Josefem Dvořákem. Pozdravili jsme se jak se na krajany sluší a Josef nás pozval do rodinného domku.

„Co zde děláš? Mlynářš? Pokud se na Vás oba pamatují, Jiří a Ty, jste byli vyučení mlynářskému řemeslu.“ vyzvídal jsem.

„Kde bych zde, prosím Tě, mlynářil? Od doby, kdy jsem odešel z Čech, tak jsem v žádném mlýně nepracoval. Ted' jsem zaměstnán v dopravě a za rok již jdu do důchodu.“

„No, a jaké máš zprávy z

domova?“

„Z jakého domova? Rodiče dávno zemřeli. Sestra je provdaná v Brně a často si píšeme. Jiří vyemigroval do Kanady, má tam nějakou farmu v Ontariu a vede se mu dobře.“

„A co Ty, jakou máš rodinu?“

„Rodinu? No, měli jsme, ale těžko říct, že ji máme ted'. Děti se nám rozprchly do světa. Nejstarší dcera Anna je doktorou medicíny a přesídlila do Texasu. Syn je jako pilot u mezinárodní letecké společnosti, domů chodí jen občas na návštěvu, a nejmladší Mařenka se loňského roku provdala na Nový Zéland. Jo, kamaráde, takové jsou mlynářské rodiny Dvořáků z Dědové. Doba to vše vzala, vše uplynulo pryč jako ta voda, co poháněla kola našeho mlýna. Po celá staletí jsme byli věrní a poctiví Češi, lidé s pochybnou minulostí nás pomlouvali a soudili, a ted' jsme ztraceni v cizích světadílech,“ stěžoval si Josef.

„Mluví vaše děti ještě česky? vyzvídal jsem dále.“

„Česky rozumí dobře, mluví ale anglicky, a jen když zjistí, že někdo anglicky nerozumí, uvolí se mluvit česky. V Americe se udržela čeština v rodinách až po čtyři generace, ovšem, tam naši krajané drželi více pohromadě. Zde v Austrálii jsme rozptýleni a krajana často nepotkáme za celý rok. V rodině jsme na děti mluvili jenom česky, ale ony nám už odpovídaly anglicky. Nutili jsme je a přemluvali, aby mluvily svou mateřštinou, ale nebylo to nic platné. Všechno je v takovém prostředí proti. Ve škole učitelé i spolužáci mluvili anglicky, rozhlas i televize jsou anglické. Česky mluvili jenom upracovaní a ustaraní rodiče a nahodilé návštěvy krajanů. Víš, bolí mě u srdce když si připomínám, že já i bratr Jiří jsme ty naše děti vychovali pro cizí národy, zatímco mohly svými hřívami pomáhat rodné vlasti.“

„Co si ale počít?“ pokračoval Josef. „Od husitských bouří jsme národ emigrantů. Po té velké vojenské slávě se našim předkům nechtělo obdělávat rodnou zem. Válečné řemeslo se jim zalíbilo, a tak tisíce mladých schopných mužů odešlo do ciziny, kde se nechali najímat jako žoldnéři. V Bavorsku, v Rakousku, v Polsku a i v Turecku bojovaly pozůstatky husitských vojsk. Pod vedením Jiskry z Brandejsa nakrátko ovládly celé maďarské Slovensko, ale komu to pomohlo? Česká krev byla ztracená pro národ, byla protíla v cizích zemích za cizí zájmy a v cizích službách.“

Pak následovala ta velká

pobělohorská emigrace. Statisíce českých bratří a luteránů opustilo české země a kam se poděli? Posílili svou krví německý národ, tak jako například litomyšští Letochlebové. Už v třetí generaci se podepisovali Sommerbrodové a tak se poněmčili. Pruské říši sloužili i potomci nejslavnějšího exulanta Jana Ámose Komenského! Komenský sám, místo, aby emigroval do Ameriky, kam jej prý zval Augustin Hefman, očekával osvobození vlasti od tehdejších nepřátel Čech - bojovných Švédů!

Nejděle se udržuje český život mezi krajany v Americe, ale tam jsou pro to příznivé podmínky. Svoboda, respektování náboženského i politického přesvědčení každého občana, ale hlavně proto, že naši krajané, ponejvíce chudí emigranti z horských krajů - se usídlovali pohromadě, ať již v Texasu, Nebrasce a jiných státech, kde vytvořili celé vesnice s vlastními kostely a společenskými domy, vlastními spolky nejen kulturními, ale, a to hlavně, podpurnými a pojišťovacími. V Chicagu byly celé čtvrti až donedávna české. Naproti tomu naše emigrace v Austrálii je rozhozená v cizím prostředí. Nikde jsme se nedovedli soustředit jako to dělají například Řeci, Italové, Irové, Poláci a Litevci.

Pochopitelně i v cizině můžeme být prospěšní svému národu. Především být dobrými občany země, ve které žijeme, aby kdykoliv se ozve slovo Čech, každý věděl, že se jedná o slušného člověka. Udržovat národní uvědomění v rodinách, aby i naši pravnucci se naučili milovat jim sice neznámou, ale krásnou zemi, odkud přišli jejich předkové.

Zde je důležité při všem náboženství. Zpravidla, když člověk věří v Boha, bývá věren i svému národu. Odpadlík, který ztratil víru, bývá často lhostejný ke všem duchovním hodnotám i lásce k vlasti.

Ale již se mně zdá, že Ti dlouho kážeš, a že přesvědčuji přesvědčeného. Vždyť Ty to všechno víš a prožíváš jistě ve své rodině.“ odmlčel se Josef.

Chvilí jsme mlčeli a přemýšleli oba o osudech všech nás světoběžníků. Po chvíli jsem se však zase otázel.

„Nestýská se Ti někdy po rodné krajině? Po vašem rodném mlýně?“

„To víš, že stýská! Čím jsem starší, tím častěji se v duchu vracím na břehy Dědováku do stínu sytých zelených olší; často ve snu slyším klapot našeho mlýna, i když je to všechno nenávratně

pryč. V našem mlýně již nikdo nemele obilí vyrostlé na okolních polích. Mlýn ztichnul, jakási rodina z Pardubic tam dojíždí na letní byt, a národní výbor tam zařizuje jakési museum jako turistickou atrakci. A kdo si po čase vzpomene, že tam přežilo několik generací mlynářského rodu Dvořáků, jejichž potomci se rozešli do celého světa?“

„Pokud se pamatují, ten váš mlýn v Dědové postavili Dvořákové v prvním roce panování Marie Terezie. Hospodařila a mlynářila tam tedy vaše rodina přes dvě stě let. Co o tom víš?“ vyzvídal jsem.

„Kdež, dvě stě let! V gruntovních záznamech Rychumburského panství je první záznam o našem mlýně - tehdy ještě dřevěném - z roku 1536, a jako majitel je zapsán Matěj Dvořák. Tehdy byly v celé Dědové jenom čtyři rodiny hospodářů. Pamatuješ se na hrázi mlýnského náhonu na ten veliký dub? Jeho stáří se odhaduje na několik století. Ten tam mohl být zasazen až potom, kdy ten náhon byl vyhlouben. Dub tam prý ještě stojí, je chráněn památkovým úřadem, ale nás už tam není. Nás žádný památkový úřad neuchránil osudu světoběžníků, jen proto, že i mezi lidmi staré kulturní křesťanské země se lidé dali zlákat závisť, povýšenou na „politickou ctnost třídního boje“ cizáckého marxismu. Co z toho vzniklo osobních a rodinných tragedií, větších potoků slz a krve, než je Dědovák, kolik kulturních a hospodářských ztrát?! A hlavně, kolik to všechno polámalo lidských páteří! Jak z toho? Jediné, co tam u nás lidem a národu zbývá, je návrat k víře v Boha! Ta jediná, bude-li se opět obrážet v jejich denním životě, jim vrátí lidskou důstojnost, vnitřně je osvobodí, vrátí jim odvalu, přestanou se krčit a bát. To pak najednou vyklíčí nová soudržnost nejen v českém národě, ale i mezi Čechy a Slováky, které pak spojí i solidarita s věřícími Poláky. Rozdrolí-li se do té doby - i z mnohých jiných vnitřních a hospodářských důvodů novodobé carské imperium, či, dojde-li přece jen ke vzpouře porobených národů, to ponechejme Božím cestám, které jsou odlišné od lidských. Co na tom, bude-li náš bývalý mlýn v Dědové ještě někdy klapat, nebo nebude; hlavně, že opět bude určitě jednou znovu svobodně bušit zdravé srdce našeho duchovně obrozeného, v Krista Pána věřícího, národa. A ta doba určitě přijde! Každoroční velikonoce jsou nám toho jisto-jistou zárukou!“

Jeruzalém. — Dne 2. března neznámý terorista zavraždil 44. letého Zafer al-Masriho, umírněného Palestince, kterého izraelská vláda jmenovala novým starostou města Nablus v okupovaném Předjordání. Tímto utrpěl vážný nezdar plán izraelského ministerského předsedy Perese, jmenovat ve měsících Předjordání za starosty umírněného Palestince, nepatřící ke hnutí PLO, kteří by se pak na příštích jednáních o míru na Blízkém východě mohli stát zástupci Palestinců. Izrael totiž považuje PLO za teroristickou organizaci, která neuznává a chce zničit izraelský stát, a proto nechce uznat členy PLO za právoplatné zástupce všech Palestinců. Tím také Peres chtěl dát Palestincům více autority a vyjít vstříc jordánskému králi Husseinovi, který se nedávno rozhodl vést mírová jednání bez účasti PLO, když stále odmítá uznat rozhodnutí Bezpečnostní rady OSN o Blízkém východě a tím i právo Izraele na existenci. Dva radikální prosyrské směry PLO si přivlastnily zodpovědnost za vraždu starosty Nablusu; tím prý chtěly dát varování všem dalším umírněným Palestincům, aby nepřijímali od Izraele nabízené funkce starostů předjordánských měst. Nyní jsou tato města podrobena izraelské vojenské správě. Radikální směry v PLO naprosto zamítají Husseinův i Peresův plán na mír na Blízkém východě a na vyřešení izraelsko - palestinského sporu mírovou cestou. Peres však ujistil, že bude dále pokračovat v uskutečňování svého plánu a jmenovat další palestinské starosty měst v okupovaném Předjordání. Nechce je dát volit, poněvadž se domnívá, že by Arafatova umírněná frakce PLO postavila své vlastní kandidáty, kteří by pak ve volbách zvítězili. Tuto Peresovu obavu dokonce potvrdilo to, co se odehrálo při pohřbu zavražděného starosty

Nablusu, Zafer al-Masriho. Desetitisíce Palestinců hlasitě demonstrovalo pro Arafatovo „mírové hnutí“ PLO! - Hlubšímu pozorovateli světového dění však v těchto dnech nemohla uniknout naprostá nelogičnost a tragedie lidských osudů. Zafer al-Masri nebyl žádný podlézavý „kolaborant“ izraelské vlády v Jeruzalémě. Byl dobrým hospodářem, rozšafným realistou v politice, těšil se přízni svých spoluobčanů v Nablusu a svou starostenskou funkci přijal jen po vlastním malém „referendu“ mezi všemi obyvateli města. Když viděl, že PLO je vnitřně rozdělené, chtěl svým spoluobčanům vydobýt alespoň co nejširší samosprávu v rámci Izraelské republiky při nejmenší ztrátě lidských životů. Zaplatil to však svým vlastním životem, jako švédský naivně idealistický ministerský předseda, který chtěl také všude na světě jen mír. A naproti tomu dva zatvřelí diktátoři - haitský Duvalier a filipínský Marcos, kteří mají na svědomí stovky lidských životů jsou prozatím se svými nejbližšími spolupracovníky v luxusních vilách v exilu s napěchovanými bankovními konty amerických dolarů, o které osídili své národy! Ještě, že existuje ta jiná skutečná Spravedlnost, která rozhoduje s definitivní platností o věčnosti!

● ● ●
Bejrút. — Teroristé islámské posvátné války „Jihad“ prohlásili 5. března, že prý „popravili“ Michel Seurat-a, jednoho ze čtyř francouzských zajatců, které unesli. Seurat, člen bejrútského ústavu „Francouzské studijní středisko“, studoval na místě současné poměry na Blízkém východě a poskytl francouzské vládě informace o islámských hnutích v Libanonu, čímž se prý dopustil špionáže proti Jihad. Jeho mrtvola dosud nebyla nalezena. Vojenská organizace Jihad prý vedla tajná jednání s fran-

LETEM

SVĚTEM

couzskou vládou; požadovala propuštění pěti šijitů, vězňů ve Francii, zaplacení dluhu Iránu, zamrzlého při Khomeiniho revoluci, a bezodkladné zastavení politicko - vojenské pomoci Iráku, který vede s Iránem válku. Francie však prý „nechtěla těmto jasným podmínkám rozumět. Rozhodnou příčinou k usmrcení francouzského zajatce bylo extradování Francií do Iráku dvou jeho občanů, nepřátelských nynějšímu režimu v Bagdádu, z nichž pak byl jeden hned po návratu do Iráku popraven. Seurat byl zatčen a unesen v květnu 1985 na bejrútském letišti. - V říjnu 1985 Jihad oznámil zavraždění uneseného Američana William Buckleyho, avšak jeho mrtvola rovněž nebyla dosud nalezena. Jihad má ve své moci ještě čtyři jiné Američany a možná i více.

● ● ●
Manila. — Nově zvolená prezidentka Aquinová rozkázala propuštění na svobodu všech 484 politických vězňů, včetně čtyř komunistů, před jejichž propuštěním ji vojenští velitelé Filipin varovali. Mluví vlády Aquinové však prohlásil, že toto gesto dobré vůle by mělo vyvolat u komunistů rovněž gesto dobré vůle: měli by ustát v boji proti nynější vládě a složit zbraně. Komunisté však prohlásili, že povedou svůj boj dále, dokud Aquinová neprovede pozemkovou reformu a nezruší obě americké vojenské základny na Filipínách. Propuštěný 47. letý José Maria Sison, zakladatel a bývalý vůdce komunistické strany Filipin, který strávil 8 let ve vězení, přišel po svém propuštění poděkovat Aquinové, avšak řekl, že komunističtí guerilové - jichž je 12.500 - zatím své zbraně nesloží. Aquinová prý bude nejdříve musit upevnit svou vládu a pak bude musit úplně zreorganizovat filipínskou armádu i vládní byrokracii. Vojáci porušují lidská práva a vládní byrokracie je zkorumpovaná.

Zároveň bude nutno zlepšit ekonomii země. Mimo to se musí předejít tomu, aby se Marcosovi přívrženci už nikdy nemohli vrátit k vládní moci. Pak teprve komunisté prý budou ochotni složit své zbraně. Sison však ví, že Aquinová není schopna ani při nejlepší vůli změnit filipínskou neutěšitelnou hospodářskou realitu obratem ruky, ale ví i to, že kdyby sám nabídl Aquinové spolupráci, Moskva by uznala a podporovala jiného vůdce komunistických guerilů, aby boje pokračovaly, poněvadž Kreml si nepřeje žádné mírové řešení, ale usiluje o komunistické uchvácení totalitní moci na Filipínách. Spojené státy také požadují zreorganizování filipínské armády, avšak proto, aby mohla účinněji bojovat proti komunistickým vzbouřencům, protože dnešní Washington nikterak nepodceňuje stále ještě přítomné komunistické nebezpečí na Filipínách. - V Manile předsednictví Marcosovy strany „hnutí nové společnosti“ projevilo ochotu spolupracovat s Aquinovou a potvrdit její předsednictví filipínským národním shromážděním, kde Marcosova strana má dosud dvě třetiny hlasů.

Přítom však totéž předsednictví kritizovalo úmysl Aquinové nahradit pro-Marcosovy starosty měst a okresní správy, kteří podle ústavy mají být voleni lidem a nikoliv jmenováni prezidentem, nechce-li jednat diktátorsky. Aquinová, aby se z této spletité situace dostala, bude musit rozpustit národní shromáždění, sepsat a vyhlásit novou ústavu a nové parlamentní volby. Proto už jmenovala zvláštní komisi právníků a politiků, která má vypracovat do 90 dní novou státní ústavu; po jejím schválení plebiscitem se pak budou konat volby do národního shromáždění, krajské a obecní volby, při kterých budou zvoleni guvernéri a starostové. Aquinová už

také vybídla členy filipínského Nejvyššího soudu, jmenované Marcosem, aby rezignovali ze svých funkcí; 11 jich už uposlechlo. V nižších státních soudech už rezignovalo 38 soudců. - Podle odhadů filipínské vládní komise, jejímž úkolem je usilovat o záchranu ilegálně nabytého Marcosova jmění. Hodnota nemovitostí, bankovních vkladů a různých cenných papírů vlastněných Marcosem v cizině, dosahuje výše asi 10 bilionů dolarů. Marcos investoval svůj podvodně nabytý kapitál pod různými jmény ve Spojených státech, ve Švýcarsku, v Anglii a v zemích Latinské Ameriky. Podle přesvědčení filipínských autorit toto jmění si Marcos „nahrabal“ ilegálními cestami a mělo by náležet filipínskému lidu. Vláda Aquinové požádala US celní autority o zadržení 22 obrovských košů, přivezených pro Marcose z Filipin na Hawai americkým letadlem C-141, protože prý obsahují filipínskou měnu v hodnotě 1.2 milionu dolarů a různé šperky v hodnotě několika milionů dolarů, které byly z Filipin vyvezeny ilegálně. Americké úřady nyní zkoumají, zda tyto věci byly dopraveny ilegálně do Spojených států. V New Yorku soudce rozkázal zadržení Marcosových nemovitostí v ceně 350 milionů dolarů jako první krok pro soudní rozhodnutí, zda toto jmění náleží Marcosovi či filipínské vládě. Američtí právníci ústavu „Center for Constitutional Rights“, kteří pracují bezplatně pro prezidentku Aquinovou, se domnívají, že Marcos vlastní jen ve Spojených státech asi 7 bilionů dolarů v nemovitostech a v jiných hodnotách. S Marcosem přiletělo na Hawai ještě celkem 90 osob, členů jeho rodiny a blízkých spolupracovníků s rodinami.

● ● ●
Belfast. — V Ulsteru protestanté tvrdě linie naléhají na britskou vládu, aby zrušila smlouvu, nedávno uzavřenou s Irskou republikou, ve které se vládě v katolickém Dublinu dává poradní hlas v rozhodování o záležitostech převážně protestantského Ulsteru. Ve snaze činit na vládu Thatcherové v Londýně nátlak, vůdci radikálních protestantů vyhlásili na 3. března v celém Ulsteru generální stávkou. Této výzvy bylo plně uposlechnuto; zastavila se práce v továrnách i veškerá doprava ve městě Belfastu. Protestanté radikálního směru demonstrovali na ulicích,

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermakova tr.
(hned vedle berwvnské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

stříleli na policejní auta, zablokovali cesty, házeli na policisty kamením, přerušili vedení elektrického proudu a vyřikovali různá hesla. Když ve městě Lurgenu se dělnice v jedné textilní továrně dostavily do práce, zhovadělá pouliční luza je napadla kamením a láhvemi a v továrně založilo několik výrostku požár; továrna pak vyhořela do základů. - Britská vláda však prohlásila, že smlouva s Irskou republikou zůstává v platnosti. Doufá, že po delší době tato smlouva povede k vyřešení palčivé otázky severního Irska, kde celý dlouholetý boj nemá naprosto nic společného s protestantskou či katolickou teologií, ale se sociální diskriminací. Anglická menšina obyvatel, která je z historických důvodů anglikánského vyznání, si po staletí udržela všechna lepší pracovní místa a samozřejmě také v celé místní administraci. Irská většina obyvatel, která je zase z historických důvodů katolická, je anglikánskými protestanty po staletí považována za „vetřelce“ a občany druhé třídy, kteří se stěží mohou dostat do nějaké veřejné funkce. Tragické při tom je, že do vedení irských „bojovníků za svobodu“ vnikli i marxistické elementy pod maskou irského nacionalismu, kteří jsou podporováni jak mezinárodním komunismem tak zaslepenými irskými nacionalisty z USA, takže neustupní „Severoírčané“ anglikánského vyznání mohou stále „balit“ svůj nerozumný radikalismus do pláště protikomunistického boje, ačkoliv podle některých pozorovatelů pomáhají „Irské osvobozovací armádě“ dokonce i silně levicové dělnické unie z Anglie.

● ● ●
Paříž. — Bývalý haitský „president na doživotí“ Jean-Claude Duvalier, 34 let, dlí se svou ženou Michelle, dvěma dětmi a sedmi příbuznými, z nichž 4 jsou také děti, stále ve Francii. Chtěl by se sice usídlit ve Francii natrvalo, avšak Francie o tom nechce ani slyšet a horečně hledá zemi, která by jej přijala. Dosud je tato snaha bezúspěšná. Podle odhadů Duvalier vlastní v zahraničí 400 až 800 milionů dolarů, zejména ve Francii a ve Švýcarsku. Asi 40 mil jižně od Paříže mu prý náleží malý zámek z 18. století s okolními pozemky o rozloze 25 akrů, který je právě restaurován. Dosud Duvalierovi žili v luxusním hotelu „Hotel de l'Abbaye“, bývalém opatství ze 17. století, zrušeném za francouzské revoluce, v turistickém středisku Talloires a alpském předhoří na jihovýchodě Fran-

cie. Měl tam najato všech 57 pokojů a jen za svůj pobyt - (bez jídla) - platil 12 tisíc dolarů denně. Vycházet z hotelu nesměl; o jeho bezpečnost proti vrahům, demonstrantům a zpravodajům se staralo ve dne v noci 85 četníků. Nyní když začíná turistická sezona, hoteliér naléhal na to, aby jeho vzácní hosté odešli, protože se obával, že by ztratil své zákazníky. Za dne Duvalier si prý hrál s dětmi a večer hleděl na stereo-video, popíjel coca-cola a vzpomínal na šťastné doby v Port-au-Prince. Ti, kteří s ním přišli do styku byli udiveni jeho dobrosrdečností, zdvořilostí, prostotou, štědrostí v dávání zpropitného a hlavně jeho naivností, protože se chová tak, jako by se v jeho životě nic neměnilo. V těchto dnech se přestěhoval na francouzskou Riviéru nedaleko města Cannes, kde jeho svoboda pohybu bude rovněž omezena. Bude žít dále jako ve „zlaté kleci“. Francouzská vláda zamítla žádost nové haitské vlády o extradici Duvaliera.

● ● ●
Washington. — President Reagan žádá US Kongres o 100 milionů dolarů na vojenskou a hospodářskou výpomoc pro „contras“ neboli protisandinistické bojovníky, kteří se v Nikaragvě snaží svrhnout prokomunistický sandinistický Ortégův vládní režim; tyto guerilové právě trpí velkým nedostatkem válečných potřeb, takže celé jejich úsilí je vážně ohroženo. V Kongresu je však značná opozice proti tomuto Reaganovu požadavku a naopak je naléháno, aby problémem Nikaragvy byl vyřešen vyjednávaním, jak to požadují mnohé země Latinské Ameriky, zejména čtyři země spolku „Comodora“. Proto 7. března president Reagan jmenoval Philipa Habiba, který se právě vrátil z Filipin, svým osobním vyslancem pro Střední Ameriku, aby se pokusil nalézt diplomatické vyřešení občanské války v Nikaragvě. Přitom však Reagan neustoupil od svého původního požadavku, zvýšit výpomoc třem skupinám voj-

enské opozice v Nikaragvě, aby tak Habib mohl jednat se sandinistickými vládci z pozice síly, kterou oni jedinečně respektují. Reaganova vláda se právem obává toho, že Nikaragva by se mohla stát druhou Kubou, čímž by byla ještě více ohrožena bezpečnost Spojených států a celé západní polokoule. Je nabíledni, že když padne Nikaragva úplně pod kontrolu Moskvy, padne nakonec i San Salvador, Honduras a Guatemala. Pak se bude cítit ohrožené i Mexiko, kde je dosud velká bída, USA budou zaplaveny miliony mexických uprchlíků a pak Spojeným státům by nezbylo nic jiného, než se vojensky bránit.

Co se sice už vědělo, ale o čem se veřejně málo psalo, je privátní americká výpomoc - nikaragujské Ortégově vládě; je tam dovážena přímo na lodích a v USA ji organizují 3-4 filantropické společnosti: Právě v těchto dnech tam vyplouvá z US přístavů 8 (osm) nákladních lodí. Vezou tam náklad potravin, léků, šatstva, obuvi, jízdních kol, strojů a různých náhradních součástek. Od začátku sandinistické vlády se tam už vystřídalo přes sto tisíc mladých Američanů, kteří tam místnímu obyvatelstvu pomáhají ve všech oborech jako to dělají členové Kennedyho „Peace Corps“ v různých zemích tzv. Třetího světa. Zdravotní sestry z USA tam učí porodní asistentky základní péči o dítě a matku při porodech, mechanici jim opravují traktory, učitelé učí prý i ve školách, kompjútroví specialisté je zaučují do moderní kompjútrové techniky atd. Všichni tyto Američané byli a jsou tam prý spokojeni, poněvadž mohou při své práci vyvinout veškerou svou iniciativu a mohou se očividně těšit z výsledků své práce. Tomu všemu lze docela dobře věřit, jenomže nikdo nikde neřekl, mají-li tyto dobrovolní pracovníci za úkol ukázat Nikaragujeům, jak by to mohlo být pro ně prospěšné, kdyby sandinisté přijali do své vlády také opozici a demokraticky se s ní dohodli, anebo jsou-li

tam „na truc“ současné US administrativě, aby dodávali sandinistům „kuráž“ proti „nesmlouvanému“ postoji USA. Je-li v tom ten první důvod, je docela chvalitebný a člověk se jen ptá, proč tam už nešli pomáhat za Somozy, aby jeho režim takto donutili k reformám. Ovšem, druhý důvod se zdá být pravděpodobnější, protože dotazovaný mladík z USA, který v Nikaragui opravuje na místním „JZD“ traktory vykládal hned o „guerilech Contras“, jak jim rozbili stodolu náboji, koupenými za peníze US poplatníků, zatímco by mohlo těch peněz být použito v Nikaragui na vybudování lepší společnosti. Ovšem těm mladým zaníceným stále nějak uniká ta komunisticko-sovětská souvislost, stejně jak těm, kteří z USA pracují takto dobrovolnický na Kubě a mnohým našim - stále naivním pánům kongresníkům, kteří mají přímý přístup k pramenům, aby se přesvědčili oč Sovětům a sovětskému komunismu běží a přece, přesto či právě proto (?) nechtějí vidět, chápat a rozumět?

● ● ●
Moskva. — Ten podivný sovětský špión s knírkem pod nosem, který požádal vloni v létě v Římě USA o politický asyl, něco málo důležitého úřed-

níkům CIA „vyzradil“, pak šel s jedním ve Washingtonu do restaurace na večeři; na nějaký čas se vzdálil, zaskočil si na sovětské velvyslanectví a pak požádal o tiskovou konferenci. Na té prohlásil, že byl americkými agenty CIA unesen, zdrogován, a že se dobrovolně vrací do svého rodného sovětského ráje. Jmenoval se Vitaly Jurčenko. Byli jsme zvědaví, bude-li kdy o něm ještě někdo někdy slyšet, anebo zapadne-li někde na Sibiři v koncentračním táboře. Ani to mu tedy KGB nedopřála. V krátkém procesu byl odsouzen k nemilosrdné smrti samopaly. Jeho rodina dostala ale předtím ještě účet k zaplacení všech nábojů, které jeho tělo provrtaly. Inu, tak svět odplácí, říká staré přísloví. A ani tohle ještě nestačí našim pánům kongresníkům, aby konečně pochopili, že komunistům nelze v ničem, ale naprosto v ničem věřit?

● ● ●
Washington. — Federální úřad pro potraviny a léky nařídil, že do 90 dnů musí být na lahvičkách s aspirinem varování o možném nebezpečí smrtelné nemoci, zvané „Reye Syndrom“ pro děti a dospívající mládež, které by užívaly aspirinu v případě onemocnění chřipkou či na plané neštovice. V takových případech se nemá užívat aspirinu bez lékařského dohledu.

BŘEZNOVÝ JARNÍ VÝPRODEJ

20-PROCENTNÍ SLEVA NA VEŠKERÉ ZBOŽÍ, MIMO BLAHOPŘEJNÝCH KARET A POTRAVIN.

Již na skladě: velikonoční blahopřání v řeči české, slovenské, anglické a jiných řečích.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zasleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém vyheru: Křišťalové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlynky na mak, na housku, kraječe knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, sátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Píšte si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světle, jemné krajene: 1 lb \$24.00, pos. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, pos. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, pos. 8.35. Zakazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní dan.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelky Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 40. kola: Liberec - Opava 6:3, Ústí nad Labem - Vítkovice 3:4, Slavia - Ingstav 2:3, Ml. Boleslav - Karviná 7:3, Jihlava „B“ - Hr. Králové 3:3, Vimperk - Olomouc 2:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. VÍTKOVICE	227:102 70
2. OLMOUC	134:99 52
3. JIHLAVA „B“	167:124 48
4. SLAVIA	136:120 44
5. INGSTAV	150:148 40
6. ÚSTÍ n.L.	133:136 38
7. OPAVA	158:187 36
8. ML. BOLESLAV	108:145 36
9. KARVINÁ	138:164 34
10. HR. KRÁLOVÉ	123:150 31
11. VIMPERK	99:130 30
12. LIBEREC	90:158 23

I.S.N.H.L.

Výsledky 39. kola: Poprad - Dubnica 8:4, Topolčany - Michalovce 4:5, Zvolen - Lipt. Mikuláš 5:2, Žilina - Skalica 0:2, B. Bystrica - Martin 3:3, Nitra - Prešov 6:3.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. MICHALOVCE	201:100 56

2. MARTIN	180:119 51
3. SKALICA	136:124 48
4. POPRAD	168:121 46
5. NITRA	154:134 46
6. DUBNICA	154:132 44
7. ZVOLEN	168:148 41
8. B. BYSTRICA	140:135 40
9. TOPOLČANY	162:145 33
10. LIPT. MIKULÁŠ	117:164 30
11. PREŠOV	117:209 23
12. ŽILINA	105:271 8

Stolní tenis ME v Praze

Svaz stolního tenisu oznámil, že mistrovství Evropy se bude konat v Praze ve dnech 5.-13. dubna 1986.

Trenér čs. mužstva V. Miko, nominoval pro toto mistrovství následující hráče: Pánský, Orłowski, V. Broda, M. Broda, Javůrek, Grman, Demek, Braun a Cecava.

Trenér žen Zdeněk Šváb nominoval tuto sestavu: Hráčková, Kasalová, Šafařová, Davidková, Kocová, Masaříková a Zatková.

Čs. stolní tenis oslavuje letos své 60. výročí trvání tohoto sportu, v kterémto době docílil mnohých úspěchů i na mezinárodních turnajích.

Kdo si vzpomene na mistra světa Vánu?

METRO - LIGA

V neděli dne 16. března bude odehráno poslední kolo zimní soutěže Metro-ligy, ve kterém se také rozhodne o sestupu dvou mužstev.

Spartané, kteří jsou na posledním místě potřebují zvítězit nad Royal Wawel, aby se mohli zachránit před sestupem.

Mužstvo Royal Wawel má nejhorší obranu, zatímco Sparta má nejhorší útok. Dle papírové formy Sparta by měla vyhrát 3:2, je zde však jeden otazník - kdo vstřelí tři branky?

Program zápasů 9. kola:

2:30 Sparta - R. Wawel
3:15 Gr. White - Lightning
4:00 Wauconda - Eagles
4:45 Schwaben - Kickers
5:30 Vikings - U. Serbs
6:15 Fortuna - Bullets
7:00 Hakoah - Slovaks
7:45 Aurora - Trevians
8:30 Lions - Rams
9:15 Falcons - Real

MAJOR - DIVIZE

Výsledky 8. kola: U. Serbs - Sparta 6:0, Wauconda - Kickers 3:0, Eagles - Vikings 6:5, Lightning - R. Wawel 7:0, Gr. White - Schwaben 2:2.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. EAGLES	30:15 14
2. WAUCONDA	22:18 11
3. SCHWABEN	26:18 10
4. VIKINGS	21:16 9
5. LIGHTNING	26:22 9
6. KICKERS	23:18 8
7. R. WAWEL	19:36 6
8. U. SERBS	16:25 5
9. GR. WHITE	16:22 4
10. SPARTA	14:23 4

1. DIVIZE

Výsledky 8. kola: Fortuna - Slovaks 6:1, Trevians - Falcons

4:3, Real F.C. - Bullets 6:1, Lions - Hakoah 6:5, Rams - Aurora 3:3.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. FALCONS	37:20 14
2. TREVIANs	33:15 12
3. FORTUNA	25:15 10
4. LIONS	24:38 10
5. REAL F.C.	29:14 8
6. BULLETS	30:28 8
7. HAKOAH	25:27 6
8. SLOVAKS	20:27 6
9. AURORA	17:27 4
10. RAMS	14:43 2

TENIS

VOLVO TURNAJ V CHICAGU

Ve dnech 24.-30. března 1986 bude Pavilion III. university v Chicagu svědkem velkého turnaje nejlepších světových tenistů dnešní doby.

32 tenistů bude bojovat o peněžní odměny ve výši 315.000 dolarů.

Nasazeným hráčem číslo jedna je Ivan Lendl, druhý je Jimmy Connors a pak Švédové Willander, Edberg, Jarryd. Z Československa přijedou Pavel Složil a Tomáš Šmíd.

Tento turnaj slibuje také výborné čtyřhry, ve kterých je přihlášených 16 dvojic.

Vstupenky si můžete zakoupit ve všech obchodech Sportmart, Carson, Pierie Scott a také v Ticketronu. O další informace volejte ☎ 1-312-977-0977.

DAVISŮV POHÁR

Výsledky 1. kola: Československo - India 4:1, USA - Ecuador 3:2, Mexiko - Záp. Německo 3:2, Jugoslávie - SSSR 3:2, Švédsko - Dánsko 5:0, Austrálie - N. Zéland 4:1, Anglie - Španělsko 4:1, Chile - Kanada 3:2, Argentina - Uruquay 5:0, Maroko - Kenya 3:2.

Spojené státy postoupily na základě vítězství nad Ekvádorem do čtvrtfinále tenisové soutěže o Davisův pohár. O postup amerického týmu se zasloužil Jimmy Arias, který v pátém rozhodujícím zápase porazil za stavu 2:2 Raula Vivera 6:3, 6:1, 6:4.

Martina Navrátilová se stala první tenistkou, jejíž tenisové příjmy přesáhly 10 milionů dolarů. Tuto hranici překročila díky šeku na 32 tisíc dolarů, který obdržela za své vítězství na americkém halovém šampionátu žen v New Jersey, kde ve finále dvouhry porazila československou reprezentantku Helenu Sukovou 3:6, 6:0, 7:6.

Čs. reprezentanti Karel Nováček a Richard Vogel zvítězili ve čtyřhře na mezinárodním turnaji Asociace tenisových profesionálů, který se pořádal ve Vídni. Ve finále porazili Holanďana Jana-Willema Loddera a Jihoafričana Denise Maasdorfa 6:4, 6:4. Karel Nováček podlehl ve finále dvouhry Američanu Garrymu Donnellymu 2:6, 6:7.

Z dalších sportů

Vítězem prvního ročníku losangelského maratonského běhu se stal časem 2 hodiny 12 minut 59 vteřin Američan Ric Sayre. O 28 vteřin později proběhl cílem Gidamis Šahanga z Tanzánie a jako třetí se umístil Novozélanďan Rod Dixon. Mezi ženami byla v čase 2 hodiny 36 minut 27 vteřin nejrychlejší Američanka Nancy Ditzová. Jako druhá skončila Christa Vahlensiecková ze Západ. Německa před Belgickankou Magdou Ilandsovou.

Americký rychlobruslař Dan Jansen zvítězil v západoněmeckém Inzellu v závodech na 500 a 1000 metrů a odnesl si tak celkové prvenství ve Světovém poháru rychlobruslařů.

Čs. lyžařka Olga Charvátová se umístila i na deváté příčce v závodě Světového poháru v obřím slalomu, který se pořádá v kanadském Banffu. Vítězství si vybojovala Traudl Hächerová ze Západ. Německa před Švýcarkou Marií Walliserovou a jugoslávskou závodnicí Katiou Zajcovou. Další závod v obřím slalomu, který se měl pořádat v Aspenu v Coloradu, byl mezitím odložen vzhledem k střízlivým povětrnostním podmínkám.

V profesionálním kanadsko-americké Národní hokejové lize dosáhli Edmonton Oilers svého sedmého vítězství za sebou, když porazili Los Angeles Kings 7:3. Philadelphia Flyers zvítězili nad New York Rangers 4:1, Winnipeg Jets porazili

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizueme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:

14. května, 12. června, 10. července, 7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Annual Spring Dance

sponsored by: SPARTA A. B. A. CHICAGO and ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK SPORTSMEN

Saturday, March 22, 1986

AT THE

American Legion Hall

5510 W. 25th ST. CICERO, IL.

MUSIC BY "POLIDOR-ORCHESTRA"

DONATION \$7.00

ENTREE: 8.00 PM

ZÁJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO ŠVÝCARSKA
Odlet z Clevelandu nebo New Yorku 1. července 1986 na tři týdny s možností prodloužení pobytu.

V programu je:

5 denní pobyt v Curychu s bohatým programem
14 denní zájezd Německem, Rakouskem a Československem
nebo

14 denní zájezd Rakouskem, Jugoslávií a Řeckem
O bližší informace, ceny a rezervace obraťte se na

L - N TRAVEL

5923 Broadview Rd., Cleveland, Ohio 44134

☎ (216) 749-7458

Pittsburgh Penguins 5:3, Chicago Black Hawks zvítězili nad St. Louis Blues 4:2, Buffalo Sabres porazili New Jersey Devils 4:3, Washington Capitals zvítězili nad N.Y. Islanders 3:1, a utkání mezi Calgary Flames a Detroit Red Wings skončilo nerozhodným výsledkem 3:3.

**ZE SVAZU
SVOBODNÝCH
ČS. SPORTOVCE
V ZAHRAŇIČI**

Jára Kohout, člen výboru newyorské odbočky nám poslal z Palm Springs, Californie následující pozdrav: „Snažím se vypadat mladě, a tak jezdím po západě. Je zde hodně našich lidí, mimo to ale i povodně. Na shledanou v létě v Curychu na sletě. Těm, kteří se na mne smějí, přeji plnou náruč zdraví.“ - Děkujeme za pozdrav.

V neděli 9. února 86 oslavil své 55. narozeniny jeden z našich největších poválečných čs. fotbalistů Josef Masopust, nynější trenér mezinárodní fotbalové reprezentace Československa. Hrál za Duklu - (kde získal sedm mistrovských titulů) - byl vybrán několikrát jako nejlepší fotbalista Evropy, a v New Yorku jsem ho shlédl hrát vynikající hru. Jubilantovi přejeme pevné zdraví, domácí pohodu a co nejvíce radosti z úspěchů!

II. svazek „Poslední pocty“ je na cestě z Evropy. Je v něm vzpomenu na řadu zemřelých členů našeho Svazu; Pepa Maleček, Míla Svoboda, Cyril Musil a další - nesmějí být zapomenuti. Objednávky přijímá: J. Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, California 92028. Doporučujeme!

Po osmiletém žalářování Svaz vítá syna známého českého tenisty Jiřího Javorského, 38. letého Jaroslava, který se konečně sešel se svými rodiči v NSR.

V úsilí o jeho propuštění Svaz čs. svobodných sportovců v exilu pracoval na plné obrátky a mnoho petic - korespondenčních lístků, telegramů a telefonátů udělal, aby pomohl, spolu s jinými mezinárodními organizacemi ve věci jeho propuštění z čs. vězení. A tak tedy konečně se dostal ven.

Manželé Hertloví z Floridy - nám sdělili smutnou zprávu, že jejich přítel František Hochman z Prahy, bývalý brankář Sparty podlehl své nemoci a zemřel. Čest jeho památce!

**POJEĎTE S NÁMI
NA SOKOLSKÝ SLET
V CURYCHU**

Letošního roku pořádá Sokol v zahraničí v Curychu ve Švýcarsku VI. slet ve dnech 4.-6. července. U příležitosti tohoto významného sokolského podniku připravila „Weber Travel Agency“ zájezd s účastí na sletu a s cestovním programem v dalších evropských státech. Odlet z USA je 3. července a návrat 19. července. Zájemci mají výběr ze dvou programů, které jsou pečlivě připraveny. Navštíví -

Program č. 1: Curych /3 noci/ Innsbruck, Salzburg, Bled, Zagreb, Plitvičká jezera, Dubrovnik, Řím, Florencii, Lugano a Luzern.

Program č. 2: Curych /3 noci/, Lugano, Florencie, Řím, Benátky, Bled, Vídeň a v Československu Bratislavu, Brno, Prahu /4 noci/, Karlovy Vary, Píseň a hrad Karlštejn.

V obou zájezdech může být pobyt v Evropě prodloužen až na 90 dní bez příplatku na

letenku. Ceny zájezdu jsou: č. 1 - z Chicaga \$1930, z New Yorku \$1872;

zájezd č.2 - z Chicaga \$1935, z New Yorku \$1856.

V cenách je zahrnuta cena okružní letenky, pozemní transportace moderním chlazeným autobusem, dvě jídla denně - (mimo Curych, kde je jen snídaně) - transportace na sokolské podniky, převoz zavazadel, prohlídky navštívených míst a letecké pojištění na \$100.000,-

Cestovní program byl připraven s mimořádnou péčí a zahrnuje významná místa evropských zemí s historickými a kulturními památkami i s krásnými sceneriemi zejména v oblasti Alp. Zájezd bude pro Vás jistě zajímavým zážitkem s pěknými vzpomínkami na dlouhou řadu let. Vyžádejte si podrobný program zájezdů a neodkládejte svou přihlášku.

K účasti na zájezdu Vás zve WEBER TRAVEL AGENCY 6805 W. Cermak Rd. Berwyn, IL60402

☎ 312-242-1512
nebo ☎ 749-1333

**PROGRAM ZÁJEZDU 1986
DO ČESKOSLOVENSKA.**

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZÁJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

*Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání*

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic; soubory do kuchyně, pokoju, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií těžé barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost - a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

**Serving your
family's financial needs
for over 60 years**

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

**Všem krajanům v západním předměstí
oznamujeme**

**nedávné otevření nového
ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA
v Brookfield, Ill.**

**FAMILY PRACTICE CENTER
of Brookfield, Ill.**

9211 W. Ogden Ave. IL. 60513

Česky mluvící lékaři jsou Vám k službám

JAN TUROŇ M.D.

WALDEMAR TARASKIEWICZ M.D.

Oba jsou členy lékařské skupiny v Hinsdale Hospital - (120 N. Oak Hinsdale)

* vnitřní choroby

* gynekologie

* všechny laboratorní testy

* dětská poradna

* problémy stáří

* menší chirurgické zákroky v ordinaci

ORDINAČNÍ HODINY:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

NSR. Adventní sbírka německých katolíků na pomoc církvi v Latinské Americe měla heslo „Připravte cestu Páně“. Otevřel ji 1. prosince, na první neděli adventní. římský kard. Beggio jako předseda Papežské komise pro LA mší svatou s šesti latinskoamerickými biskupy.

Sbírka „Adveniat“ se koná už po 25 let. věřící v jejím rámci darovali 1700 milionů marek, loni přes 125 milionu. - K 25. výročí sbírky sv. Otec Jan Pavel II. v rozhlasovém poselství děkoval biskupům a věřícím NSR za jejich dosavadní velkomyšlnou pomoc církvi v Lat. Americe - je to konkrétní projev oné vnitřní solidarity uvnitř církve, která vždycky existovala a kterou všem věřícím připomněl nedávný II. vatikánský koncil.

Švýcarsko. Společnost pro vědy a umění na svém sjezdu v Thunu, konaném ve dnech 16.-18. srpna 85 zvolila za své čestné členy: kardinála Jozefa Tomka, prefekta římské kongregace pro evangelizaci národů a býv. generálního sekretáře biskupského synodu; dr. Jana Milče Lochmana, profesora teologie na bazilejské universitě a jejího dlouholetého rektora, aktivního pracovníka v Ekumenické radě církví a člena její komise pro spolupráci s katolickou církví; prof. dr. Mikuláše Lobkowicze, odborníka v oboru politické teorie a

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

filosofie, zejména se zřetelem k marxismu, dlouholetého rektora a prezidenta Mnichovské university, nyní rektora Katolické university v Eichstättu a předsedy Křesťanské akademie; a Miloše Formana, předního světového režiséra a filmového pracovníka, jehož „Amadeus“, natočený v Praze, byl nejúspěšnějším filmem roku 1984/85 a připomněl Mozartův blízký vztah k českému hudebnímu prostředí. - Předsednictvo SVU adresovalo státům, zastoupeným na Kulturním fóru v Budapešti, konaném v rámci Helsinských dohod, zvláštní prohlášení: žádá je, aby jejich přičiněním ustalo pronásledování a diskriminace umělců a vědců pro jejich nesoulad s vládnoucími ideologickými směrnici a byly poskytnuty všem občanům příležitosti k vlastnímu uplatnění a k uspokojení touhy po uznání a po lidské důstojnosti. - 13. světový sjezd SVU se bude konat v Bostonu ve dnech 18.-21. září 1986.

Maďarsko. Na Mezinárodním fóru v Budapešti svolaném v rámci Helsinských dohod, předložil zástupce vedoucí delegace Svatého stolce mons. Jean-Louis Tauran návrh na stanovení tzv. kulturních práv věřících, tj. požadavků svobody svědomí a vyznání. Návrh je shrnut do šesti bodů: 1. Věřící mají právo na vzájemný styk jak uvnitř své země, tak i se svými

souvěrci v zahraničí. 2. Ke svému vzdělání v náboženství, které vyznávají mají mít možnost opatřit si teologickou a náboženskou literaturu, seznamovat se s ní a ji také publikovat. 3. Rodiče mají mít právo předávat dětem náboženské dědictví a kulturní hodnoty, které jsou majetkem jejich národa, jak to odpovídá jejich vnitřnímu přesvědčení. 4. Tato práva mají respektovat i případné státní zákony. 5. Věřící mají mít právo používat hromadné sdělovací prostředky, zvat odborníky v náboženských a teologických otázkách ze zahraničí, svobodně se s nimi setkávat a také se podobných podniků účastnit v zahraničí. 6. Věřícím mají být poskytnuty všechny možnosti, aby při restauraci náboženských objektů, sloužících nyní kulturním účelům, tento jejich účel byl zachován. Kostely, bez ohledu na jejich uměleckou hodnotu, mají zůstat místem, kde se věřící scházejí k bohoslužbám a projevům své víry. To má platit též při restauraci klášterů; mají zůstat osobám, které si zvolily společný život podle stanov schválených jejich náboženskými představiteli, nebo které si sami dali. Případné nejasné nebo sporné otázky mají být řešeny dialogem a dohodou mezi civilními a náboženskými představiteli.

Polsko mělo v r. 1985 - 964 novokněží, z toho 683 diecéz-

ních a 281 řeholních; všech kněží je tam 22.381, 16.931 diecézních a 5450 řeholních, o 2.100 víc než před pěti lety. Na kněžství se připravuje 8464 bohoslovců v diecézních i řeholních učilištích. Z diecézí má nejvíc bohoslovců Krakov, 294, z řeholních společností salesiáni, 380.

USA. Valné zasedání OSN zvolilo novým Vysokým komisařem pro uprchlíky na nastávající tři roky Švýcara Jean-Pierra Hocka, dosavadního výkonného ředitele Mezinárodního výboru Červeného kříže. Hockův předchůdce Dán Paul Hartling ve výroční zprávě prohlásil, že jeho orgán má za rok 1985 schodek 36 milionů dolarů; ve prospěch uprchlíků, že Komisařát vydal 510 milionů dolarů, z toho 107 milionů pro africké země postižené suchem. Rozpočet pro rok 1986 činí 330 milionů dolarů, pro celkový počet víc jak 15 milionů uznaných uprchlíků, k tomu přijde ještě obnos na pomoc dalším, kteří též opustí svou vlast.

Ze zprávy Kanceláře pro kontrolu zbrojení a odzbrojení vysvitá, že největším dodavatelem zbraní v roce 1984 byl Sovětský svaz; prodal jich za 9,4 miliard dolarů; na druhém místě jsou USA, které prodaly zbraně za 7,7 miliard. Je zajímavé poznamenat, že USA a SSSR poprvé nedosáhly dohromady 50 % celkového prodeje zbraní;

Oblastní výbor Československé národní rady americké Chicago

Milá sestro, milý bratře,
pravidelná členská schůze
Oblastního výboru ČSNRA
se koná

v úterý 18. března
v 7:30 hod. večer

v budově Mid America Savings,
5900 W. Cermak Rd, Cicero
s tímto programem:

- * čtení zápisu z minulé schůze
- * zprávy odboček a přidružených organizací
- * příprava Valné hromady
- * přípravy ke sjezdu Rady
- * volné návrhy

Přijďte určitě a včas.

Stanislav Brym, předseda

MEXICO86

WORLD CUP SOCCER, MEXICO
MAY - JUNE 1986

Pro zájemce kopané pořádáme skupinové zájezdy na
MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÉ DO MEXIKA
Datumy odletů 30. května, 6. června, 14. června, 21. června;
délka zájezdů je na 6-7-8-11 až 15 dnů.

Zájezdy zahrnují: okružní letenku z Chicaga do Mexico City
a nebo Guadalajara, pobyt v hotelu - vstupenky „Class A“
na zápasy a další. Přihlášky se zálohou obdrženy do konce
března mají \$50.00 slevu.!

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
La Grange, IL 60525

Kašpárkovo
loutkové divadlo,

v sobotu 22. března 1986
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klani se vám Kašpárek!!

Vřelé poděkování

*I když v Hlasu národa vyšlo už minulý týden naše poděkování všem, kdo se
zúčastnili pohřbu naší drahé zesnulé*

Mickey ONDRUŠOVÉ

zároveň s úmrtím oznámením, protože naše Mickey nám zcela nečekaně zemřela v pátek 28. února 1986, kdy už naše oboje zdejší krajanské noviny vyšly a nemohly proto zavčas přinést zprávu o jejím náhlém odchodu na věčnost, přesto si ještě přeji poděkovat všem našim četným přátelům, kteří nám ještě dodatečně poslali upřímné projevy soustrasti a dary na mše svaté za ř Mickey.

Ještě jednou chci také zcela osobně poděkovat panu Tony Kopeckému za jeho zpěv modlitby „Ave Maria“, kterou měla Mickey ve zcela zvláštní oblibě. Teprve tento týden jsem znovu vše hluboce prožívala, a proto jsem panu T. Kopeckému zvláště vděčna, že sám z vlastní iniciativy tu krásnou duchovní píseň svým lahodným hlasem zazpíval, když jsem jej sama o to opomenula požádat v tom náhlém ustrnutí z dečiny smrti. Kdo ví, zda-li se mi ta rána v srdci v mém věku ještě vůbec zacelí.

Upřímně děkuji všem členům a úředníkům Národopisného kroužku z ÚMS, panu Joe Borýskovi a paní Ludmile Mikusik za uveřejnění jejich projevu soustrasti celé naší rodině v Nedělním Hlasateli z 9. března 1986.

Vděčně jsem ocenila všechny služby zaměstnanců Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu a také služby zaměstnanců všem známé restaurace „Stará Praha“. Pán Bůh zaplat' všem!

HERMÍNA ONDRUŠOVÁ s celou rodinou.

prodávají je i jiné státy. Z celkového počtu 28,4 milionu vojáků ve zbraní na celém světě má jich nejvíce SSSR, 4,4 milionů, pak Čína, 4,1 a USA, 2,2 milionu.

Podle Ročenky kat. církve na rok 1985 je v USA víc než 52 milionů katolíků, asi o 100,000 méně než před rokem. Poklesl také počet kněží a řehol. sester, vlivem úmrtí a stále ještě nízkého počtu seminaristů a novicek. Poklesl též počet žáků a studentů katolických škol. Stálých jáhnů je 7.204, biskupů 395.

V jugoslávském časopise pro komunistickou mládež „Polet“ potvrzuje Jakov Blaženič, veřejný žalobce v procesu proti kard. Stepincovi, že se proces konal na výslovný rozkaz prezidenta Tita. Tito chtěl, aby se chorvatská katolická církev odtrhla od Říma, a kard. Stepinac to rozhodně odmítl. Osoba kard. Stepince je pro jugoslávský režim stále nepohodlnou. Velkou nevoli vzbudila zmínka o něm na loňském eucharistickém národním sjezdu v Maria Bistrici. Proces se konal r. 1946 a byl první z nastrojených procesů proti představitelům katolické církve v komunistických zemích. Kard. Stepinac byl odsouzen na 16 let vězení, pět z nich odseděl v smutně proslulé věznici Lepoglava; pak byl internován ve svém rodišti Krašiči, kde zemřel r. 1961.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Kostel sv. Kříže na Příkopěch.

Koncem dubna 1937 zavolał si pan kardinál Kašpar P. Trochta: »Rád bych vás, důstojný pane, o něco požádal. Jak víte z novin, naši nepřátelé by chtěli zabrat kostel sv. Kříže na Příkopěch a udělat z něj kino. Nechtěl byste jej opravit? Já vám ho dám.«

Kostel sv. Kříže vyhořel v roce 1935. Byl tam bývalý piaristický klášter a pak tam byli řeckokatolíci, kteří v něm mívali bohoslužby. Ti si našli místo jinde. Bylo zde tedy nebezpečí, že budova, která přestala sloužit kultu, bude městskou správou určena k jiným účelům. Byl to jediný empírový kostel ve vnitřní Praze, tichá oáza v hlučícím městě, kde se unavená duše modlitbou zase lehce povznesla k Bohu.

Don Trochta poslechl a přijal. Měl sice platit spoustu účtů, ale pochopil, že Boží Prozřetelnost nabízí mu zde místo ve středu města, odkud se může obracet v obnovených bohoslužbách přímo na věřící lid. Sv. Kříž se stane vskutku Trochtovou tribunou. Don Trochta zavolał hned jednu známou firmu. Vše se očistilo, nalakovalo, pozlatilo, obílilo. Do tří týdnů měla Praha o jeden libivý kostel víc. V neděli 16. května 1937 na své narozeniny sloužil tam už pan kardinál mši svatou.

Snad stojí za zmínku v této souvislosti jedna maličkost. Osvětluje trochu situaci z hlediska vnějšího a vnitřního. Když pan kardinál svěřoval P. Trochtovi opravu kostela, odkázal jej na generálního ředitele arcibiskupských statků, pana Šimka. Tento měl k tomu poskytnout potřebné finanční prostředky. Ten sice dp. Trochtovi vyhořelý kostel otevřel, ale účet za opravu kostela musel si zaplatit P. Trochta sám: 160.000 Kč. Nebyla to tehdy pro něj maličkost. O tom se ale pan kardinál nikdy nedozvěděl. Ani Šimek, nositel řádu sv. Silvestra, ani Trochta o tom nikdy nemluvíli.

Kostel sv. Kříže se stal brzy jedním z nejnavštěvovanějších kostelů ve středu Prahy. Mimo nedělních bohoslužeb míval zde P. Trochta v sobotu večer pobožnost. Také každého 24. v měsíci byla připomínka Panny Marie Pomocnice křesťanů a poslední den v měsíci pobožnost k sv. Donu Boskovi. Zvláště v následujících letech, kdy Trochta už nebyl sám, byly obřady pečlivě připravovány a přitahovaly věřící a náboženské zvědavce. Bylo potěšitelné, že v kostele sv. Kříže stále někdo se modlil, rozjímal, odpočíval.

V tomto pražském kostele vystavil také Dr. Hynek velkou fotografii Turinského plátna, které nese stopy umučení Ježíše Krista. Dr. Hynek prostudoval plátno a dokázal z lékařského hlediska jeho pravost.

Zahájení salesiánského díla v Praze.

Za dva roky stál v Praze-Kobylisích ústav a veřejná kaple. Svěcení kaple a ústavu bylo slavné. Tisíce tištěných pozvánek se rozletělo po celé Praze a oznamovalo:

»Salesiánské dílo v Praze a Spolek pro stavbu kostela sv. Terezičky dovoluji si vás uctivě zvát na SVĚCENÍ KAPLE SV. TEREZIČKY při salesiánském ústavě v Praze VIII - Kobylisích v neděli 24. října 1937 o 1/2 10. hodině dopoledne.

Program: Ráno: o 1/2 10 uvítání J. Em. ndp. dr. Karla Kardinála Kašpara - Společný průvod na staveniště - Svěcení kaple sv. Terezičky - Kázání J. M. ndp. Msgra Josefa Málka, kanovníka staroboleslavského - Mše sv. J. Em. ndp. kardinála - Prohlídka kaple a ústavu. - Odpoledne: o 1/2 5. hodině pobožnost k P. Marii Pomocnici křesťanů v kostele sv. Kříže v Praze II, Na příkopě. Káže vdp. Method Klement OSB a pontifikální požehnání udělí J. E. ndp. Msgr Saverio Ritter, apoštolský nuncius pražský.«

Svěcení kaple sv. Terezičky bylo plánováno jako závěr širší pastorační akce. V říjnu 1937 konala se v Praze v 33 kostelích velká duchovní obnova města, něco jako všeobecné lidové misie s kázáním a příležitostmi ke sv. zpovědi.

Ndp. kardinál Kašpar se ještě zcela nezotavil z přestálé nemoci. Chtěl ale být osobně přítomen posvěcení kaple a

otevření ústavu. Bylo jasně vidět, jakou radost mu způsobilo, když viděl na novostavbě ústavu nápis: »Salesiánský chlapecký domov ThDr. Karla kardinála Kašpara.«

Jak si to přál arcipastýř pražské diecéze, nový ústav byl určen pro chudobnou mládež, studující a učňovskou, pro sirotky a děti osamělých matek, aby v něm tato mládež našla možnost ubytování, pomoc odbornou a mravní v přípravě na své životní povolání a aby byla zdravou, integrální, křesťanskou výchovou uchráněna nebezpečí velkoměsta. Dr. Trochta, který se stal ředitelem nového ústavu, snažil se také hned od začátku, aby ústav si zachoval charakter všeužitečné neutrality, aby byl přístupný všem chlapcům potřebným pomoci; a to bez rozdílu politické orientace jejich rodičů.

Tím zajistil Dr. Trochta salesiánskému dílu v Praze sympatie všech vrstev. V Kobylisích, chudé a převážně dělnické čtvrti, neměli salesiáni nepřátel. Velká a vkusně upravená kaple sv. Terezičky sloužila nejen místním rodinám, ale byla navštěvována i z širokého okolí. Vedle domova, ve kterém bylo již od začátku (od října 1937) ubytováno 80 chlapců, byla i zde oratoř. Byla ještě lépe vybavená než v Ostravě: travnaté fotbalové hřiště regulérních rozměrů, kluziště, tenisové kurty a hřiště pro menší chlapce, místnosti pro různé kluby a kroužky, malé divadlo, loutkové divadlo a po válce i velké divadlo s otáčejícím jevištěm a kinem, vytápěným horkým vzduchem.

Brzy věděl kde kdo o salesiánském díle v Kobylisích. Na fotbalové hřiště, kterému nebylo daleko široko rovného, chodili na fotbalová utkání i profesori ze středních škol, lékaři z Bulovky, nebo tiskaři z Melantricha a žurnalisté atd. Bylo zde stále živo. A té mládeže! Žeň byla vskutku hojná.

Začátkem prosince odjel Dr. Trochta do Ostravy. Dne 8. prosince, na svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie, byl požehnaný nový kostel sv. Josefa. Kostel byl dostavěn, ale jen prozatímně otevřen bohoslužbám. Chyběla ještě vnitřní výzdoba. Obřad požehnání provedl dp. Ignác Stuchlý, od 1935 nový provinciál samostatné československé provincie, a Dr. Trochta měl slavnostní kázání. Mohl tak korunovat své dílo, započaté v roce 1934.

Nová politická situace - nové projekty.

Rok 1938 nevěštil už od začátku nic dobrého. Hitlerovo Německo finčelo zbraněmi. V březnu zabralo Rakousko a chtělo Sudety. Květnová částečná mobilizace sice oddálila okleštění Československé republiky, ale nezabránila mu. V září morální zhroucení spojenců vydalo v Mnichově pohraniční území Československa nacistům. Úplná likvidace svobodného státu zůstala jen otázkou času.

V září 1938 ztratilo také salesiánské dílo v Praze na nějaký čas svého ředitele. Poručík Štěpán Trochta byl za všeobecné mobilizace povolán do Košic na východní Slovensko. Z pušky ale nevystřelil a hájit nebylo už co. Po odstoupení pohraničních území vše bezhlavě utíkalo domů. O místo ve vlaku na Prahu byly sváděny pravé boje. Byl strach ze vpádu Maďarů na Slovensko.

Voják Trochta ztrávil dny zmatků v Užhorodě u svého vzdáleného příbuzného. Jmenoval se i on Josef Trochta, pocházel i on z Francové Lhoty a byl tehdy v Užhorodě ředitelem realky. Se Štěpánem seznámil se na tak zvaném učitelském týdnu, na němž měl Dr. Štěpán Trochta ještě kdysi v 1933 přednášku o výchovné metodě sv. Jana Boska. Zůstali pak v přátelském styku a za mobilizace byl pak P. Štěpánovi jeho krajan velmi užitečný.

Pak přišel nezapomenutelný 15. březen 1939. Svobodné Československo dodýchalo. Čechy a Morava byly obsazeny německou armádou. Státní prezident Dr. Hácha, který se v říjnu 1938 ujal smutného dědictví první republiky, udělal jedinou možnou věc: zachránil život sobě a národu. Nová politická situace nutila ovšem k opatrnosti a omezovala i činnost salesiánského díla v Praze. Projektovaná stavba kostela sv. Terezičky byla zakázána a práce na rozestavěném divadle musela být přerušena.

Přesto ale se naskytlá možnost projektovat nové středisko salesiánské činnosti. Na Maninách, proti Bubenskému nádraží, byl velký pozemek. Areál bývalé městské plynárny. Na pozemku byla jedna administrativní budova a několik baráků. Tam měl být postaven kostel. Holešovická farnost sv. Antonína měla již v roce 1928 asi 40.000 obyvatel a měla být rozdělena. Ustavil se sice obyčklý spolek a sbíraly se peníze pro stavbu kostela, ale záležitost z různých příčin vázla.

(Pokračování přístě)

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

veliká zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. 2414, S. 61st. Ave.

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

CZECHOSLOVAK NEWSLETTER

NEWS FROM NORMALIZED CZECHOSLOVAKIA

Dialogue with Charter 77

Informace o Chartě, No. 12, 1985, published in Prague, carried a letter of the Council of Free Czechoslovakia and Charter 77's reply concerning Nicaragua. Also published in Informace was a letter to Nicaragua's President Daniel Ortega protesting the suppression of Catholic radio broadcasts. The letter was signed by Jiří Dienstbier, Zuzana Dienstbierová, Ladislav Hejďánek, Eva Kantůrková, Luboš Kohout, Václav Malý, Miloš Reichert, Jaroslav Šabata, Anna Šabatová Jr., and Petr Uhl. It also included Petr Uhl's critical comment on the Council letter.

New Charter 77 Spokespersons

Charter 77 spokespersons Jiří Dienstbier, Eva Kantůrková, and Petruška Šustrová were replaced at the annual rotation by Anna Šabatová Jr., Jan Štern, and Dr. Martin Palouš.

Anna Šabatová Jr., born in 1951, is the daughter of Professor Dr. Jaroslav Šabata and the wife of Petr Uhl. She spent over two years in jail in the 1970s, has three daughters, and edited Informace o Chartě 77 while Petr Uhl was serving time in jail.

Jan Štern, poet and literary critic, born in 1924, spent time in Nazi concentration camps from where he escaped. He took part in the May 1945 uprising in Prague, then worked as a journalist. He was expelled from the communist party for his active involvement in the Prague Spring of 1968. He was then employed in menial jobs and is now retired.

Dr. Martin Palouš, son of Professor Dr. Radim Palouš, born in 1950, received his Ph.D. in natural science but lost his job after signing Charter 77.

Persecution

VONS Communication No. 492 published a new list of names of citizens persecuted for their political beliefs. The list has 18 persons in jail, five under

„protective surveillance”, and 30 free but under indictment. It also mentions 540 cases of various forms of harassment such as detention for interrogation, search of residences, brutality against citizens, surveillance of homes, humiliating treatment, photographing and filming by police, confiscation of and damage to property, and so on. VONS notes that under the difficult conditions of its efforts, it is able to report „only a fraction” of the total cases of persecution.

New Samizdat Publications

Jiří Ruml, A Ton of Steel on Your Head. Feuilleton. November 1985.

Ludvík Vaculík, Beriozka (a short story). Feuilleton. November 1985.

Olga Šulcová, The Third Bear. Feuilleton, October 1985.

Olga Šulcová, The Road to the Depth of a Worker's Soul (a report on the situation in a factory).

Egon Bondy, Brothers Ramaz (a novelette depicting conflicts of various postwar generations in Czechoslovakia), Summer 1985.

Luboš Kohout, Fact Against Deliberate Falsehoods (critical notes on Bil'ak's interview in Der Spiegel), November 1985, 3,500 words.

Milan Balabán, Sisters in Black and White: An Essay on Christian Existence (a sympathetic Protestant theologian on the meaning of monastic life), originally written in the 1960s, 1,200 words.

Friedrich August von Hayek, The Road to Serfdom (translated into Czech), 213 pages.

Petr Uhl, Human Rights and Political Revolution, December 1985, 11,000 words.

Jiří Kratochvíl, The Bear Novel. Brno, May 1985, 197 pages.

Jiří Ruml, Remarks on Vladimír Kadlec's Dubček 1968: The Specific Czechoslovak Way to Socialism, December 1985, 2,200 words.

Václav Havel, ed., Hostina (The Feast) (a collection of

philosophical essays). Prague, Edice-Expedice, Vol. 209, 1985, 328 pages. The collection includes 15 authors living in Czechoslovakia and six in exile (Bělohradský, Hybler, Kohák, Krejčí, Preisner, and Sviták).

(Compiled from Infoch, 12/8/85 and 1/9/86)

AWARDS FOR CZECHOSLOVAK DISSIDENTS

The Palach Prize

The International Committee for the Support of Charter 77 in Paris awarded its 1986 Palach Prize to Josef Vohryzek, a literary critic, writer, and translator. He is the editor of Kritický sborník (Collection of Critical Essays), a samizdat magazine published in Prague. Mr. Vohryzek, born in 1926, a Charter 77 signatory, lives in Prague where he does menial jobs. The prize carries an award of 50,000 French francs.

The Tom Stoppard Prize

The 1985 Tom Stoppard Prize was awarded to Ivan Jirous (Magor) for his collection of poems Labutí písně (Swan's Songs) and to Milan Jungmann for essays on the recent Czech prose Cesty a rozcestí (Roads and Crossroads). Ivan Jirous, 40, was recently released from prison where he served a 3 1/2 year term for his involvement with the underground periodical Vokno (The Window). He is now under a two-year protective surveillance. Milan Jungmann, 44, a literary critic, was one of the editors of Literární listy. Purged in 1969, he writes for samizdat publications.

The Erasmus Prize

The 1986 Erasmus Prize will be awarded to the Czech dissident dramatist Václav Havel, it was announced in Amsterdam on January 22. Mr. Havel will name a friend to accept the prize on his behalf. He fears he would not be allowed to return to Czechoslovakia even if permission for his trip to Holland were granted. The prize carrying an award of 100,000 gulden was established by Prince Bernard of the Netherlands in 1958 to support the arts and sciences in Europe.

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite way to save!

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

February 25, 1986

SUMMARY OF PRESIDENT'S REQUEST TO CONGRESS ON AID TO THE NICARAGUAN DEMOCRATIC RESISTANCE

Today the President is transmitting a message to the Congress which asks that legislation be passed providing the President with additional authorities to support the Nicaraguan democratic resistance. His proposal asks for these authorities and the use of funds already in the budget for the purpose of improving the chances of a democratic outcome in Nicaragua.

The President noted that he continues to seek a negotiated solution to the problems which have been created by the communist regime in Managua. The President's message reaffirms his offer to resume bilateral talks with the Sandinistas, simultaneously with the beginning of a church-mediated dialogue between the United Nicaraguan Opposition (UNO) and the Sandinistas.

The President's message urges congressional approval based on the need to defend vital U.S. national security interests and to prevent the consolidation of a Soviet-supported communist client state on the mainland of this hemisphere. The message includes reference to the massive arsenal with which the Sandinistas and Cubans are intimidating and subverting Nicaragua's democratic neighbors. It asks the Congress to provide the support needed by the Nicaraguan democratic resistance, which has continued its struggle, despite a lack of resources.

Over the past weeks, the Administration has carefully evaluated what is needed to assist the resistance to be an effective element of pressure on the Sandinistas. The Congress was widely consulted and a proposal has been developed that meets the needs of the resistance and is, at the same time, responsive to congressional concerns.

\$100 million would be made available by transfer from the FY 1986 Department of Defense Appropriations Act for the Nicaraguan democratic resistance. Once approved by the Congress, 25% would become available immediately, with an additional 15% released every 90 days through the end of FY 1987, as reports are submitted to the Congress.

\$30 million of the total \$100 million package would be reserved for humanitarian assistance, administered by the existing Nicaraguan Humanitarian Assistance Office (NHAO) (including \$3 million specifically earmarked for human rights programs and activities). The President would be free to use the remaining \$70 million for any kind of assistance he deems appropriate, using whatever agencies he desires, subject to normal procedures for congressional oversight.

In the event of a peaceful resolution in Central America, any remaining balance of the \$100 million could be used (through the end of FY 1987) for relief, rehabilitation, and reconstruction purposes, including in Nicaragua.

All current statutory conditions on involvement by intelligence agencies will be deemed satisfied by congressional approval of the President's request. This would allow the President to use the CIA or DOD to carry out the program.

Finally, approval of the request would constitute acceptance by the Congress of the following undertakings by the President:

- U.S. policy toward Nicaragua will be based on Nicaraguan responsiveness to United States Government concerns about Soviet/Cuban ties, military buildup, support for subversion, internal repression and refusal to negotiate.

- The United States will address these concerns through economic, political, and diplomatic measures, as well as support for the resistance. In particular:

- we will engage in simultaneous talks with Nicaragua, if Nicaragua will also engage in internal dialogue as proposed by UNO (the UNO proposal includes a ceasefire and lifting of the state of emergency);

- we will respond positively to other steps by the Government of Nicaragua toward meeting our concerns.

- Any easing of U.S. pressure on Nicaragua will be implemented after consultation with the Congress by reference to observable Nicaraguan conduct (e.g., freedom of press, arms deliveries, foreign military presence, respect for ceasefire).

- The U.S. actions shall be consistent with our right to defend ourselves and assist our allies, with a view to achieving a comprehensive, verifiable Contadora agreement and democratic reconciliation in Nicaragua, without the use of force by the United States.

- The President will report to the Congress every 90 days on diplomatic efforts, human rights, and the use of appropriated funds (same as current reporting requirement).

Under the expedited procedures that the Congress has provided, the President is entitled to a vote on a resolution expressing approval of this request. A positive vote is essential to protect our strategic interests, preserve opportunities for diplomacy, and assure that the progress made in El Salvador, Honduras, and Guatemala will not be reversed.

CLEVELAND DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

Annual Benefit Card Party

SUNDAY MARCH 23, 1986

Our Lady of Lourdes School Hall

3398 E 55th Street

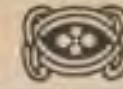
1:00 P.M. Tickets at Door
or Anna Cisar ☎ (216) 883-4760

ALL PROCEEDS TO

NEPOMUCENUM & CZECH BENEDICTINES

The Ethnic Roots of the Benedictines of Lisle

by Joseph Cada, Ph.D.

The monks of St. Procopius Abbey played a special role on Chicago's west side a hundred years ago. Illinois Benedictine College is just one outcome of this Benedictine heritage of community service.

(Conclusion from last issue)

Cautions frugality, freedom from unnecessary debt, and such slogans as „that must do” or „that's good enough” were criteria for the proper economic behavior of the first and sometimes second Czech generations. These attitudes towards thrift, by force of circumstance, also dovetailed with the Benedictine prescribed vow of poverty. Labor and industry determined the character of the Order's way of life. The Fathers could scarcely rely on generous donors or institutions to finance the education of clergy so sorely needed for Czech pastoral service or evangelization. Most of the ventures they sponsored were almost totally financed from the stipends of a dollar for reading a Mass or five or ten dollar offerings for ministration at a wedding or conducting of burial services.

They were resolved to continue the spiritual heritage of their ancestors and to save whatever useful could be saved from the shards of their historic background. With the aim of preserving what was still serviceable from a Central European existence, they were, however, equally determined to teach the newly arrived Czechs the value and necessity of a rational accommodation to the demands of a country they chose as a new home.

The Benedictine Fathers were not too long in displaying their responsibility of polarization. They showed it when directly or by counsel they interested themselves in reconversion through the successive formation of Chicagoland's Czech parishes. The effort in turn left them morally responsible for staffing the new foundations, and they at once assumed that duty by subsidizing the priestly education of growing numbers of their members and later by adding a Czech seminary to St. Procopius College.

In the course of not too many years, the Order earned popular trust and respect for the wisdom of its judgment and creative efficiency. It was sought as a coun-

selor by individuals in personal matters, by societies of social and public nature, and by country-wide Czech fraternal benevolent unions. Associations of Czech and local clergy met for consultation in its buildings and groups of prospective parishioners asked it for advice on parish foundation.

In 1935 fifty years had passed since the Order settled in Chicago. During that time it grew from a company of three to a community of more than a hundred priests and lay brothers.

The picture of the half century naturally revealed both the inspirational and not too pleasant episodes of the past.

The Bohemian element, in particular, already counted three American born generations. These rarely spoke Czech intermarried with other nationalities, and found recreation beyond the pale of their community. In the Abbey and the College loyalty to the ethnic past was also slipping. Anglicization of either was largely retarded by fear of popular reaction.

In detail, the changing scene was the product of intensive Americanization during World War I, when the „One hundred percenters” stirred the Melting Pot more vigorously. The course of the War itself, bringing all of the nation's social, economic, and regional groups together, tore apart the chains of racial bigotry and neutralized social discrimination. What World War I had initiated, its successor from 1941 to 1945 had intensified, sealed, and institutionalized.

Where less stout-hearted and provident might have given up in despair, the Benedictines were ready to face the knowledge that the life of any institution depends on its skill of adaptation. They had already learned to make themselves necessary by preparing for the unforeseen. Early in the century they began sending their teachers to American and Euro-

pean centers of higher education for special training in divinity, sciences, and the humanities. In line with such preparations, they opened the doors of the monastery to applicants of other national groups. They broadened the curricula of the College to enlarge the watershed of their students. They enrolled aspirants to the priesthood in the seminary from all areas of America. Because they grew in numbers, they were able to widen their week-end ministrations and expand their missionary work. Significantly and after much deliberation they accepted the exotic task of bringing Western culture and Christian teaching into the Far East. Following some buffeting by the Chinese communists, they built a thriving Benedictine compound in Taiwan.

Their comparatively early start as a functioning and dynamic body of religious won favor and confidence for the Benedictines among Catholic Slav-Americans. The first to express such sentiments and concretize them in results were the Slovaks, a racial kin of the Bohemians and Moravians. Beginning with the 1890s the Slovaks joined Czech congregations and enrolled in St. Procopius Academy and College. They entered monastic life at Lisle as clerics and lay brothers and eventually were prepared for the establishment of the independent Slovak Priory and Monastery of St. Andrew in Cleveland, Ohio.

Financially the Benedictines always operated on a tight budget. Their abbot's admonition of „tighten your belts” never lost currency. For 75 years the Order lived in the hopeful anticipation that it would secure a home suitable to undisturbed monastic life.

Their Pilsen residence soon proved to be too small and also had to serve as a parsonage. Their transfer to Lisle hardly improved their condition, for the continued growth of the stu-

dent body and of their ranks compelled them to share all available room. Only the 1970s changed matters. The Community was finally able to acquire quarters suitable to its purposes. The waiting had its rewards in the acquisition of an architecturally and functionally outstanding building.

With the reduction of former activities and responsibilities, the passing of the founders and their immediate successors, and the expansion and multiplication of educational services, the account of the century old Monastery of St. Procopius has entered into the shadows of history. It has for those of Czech origins become an episode of their „Roots”. Its libraries, halls, and monastery quarters day by day grow into repositories of publications, religious art, and mementoes of a time that once was. It is a Mecca for visitors, scholars, and students pursuing ethnic, social, and institutional studies. While its members keep faith with the regulations of Benedict's „Rule,” they nonetheless are marching abreast with those who seek to expand human knowledge and acquire scientific and humanistic information to insure their competence in the area of the Order's current dedication to secondary and higher education.

Will the Benedictine be privileged to observe a second, third or succeeding centennials? The answer depends on the part that shall be given them to play in the looming, impersonal, post-industrial, technological age. In recent years some of that part has already been indicated by the college curricular realignments, increased instructional facilities, new building additions, broadened public contacts, and introduction of co-education. The college has lost its one time status as a domain of males seeking more than the usual or stereotyped school offerings or wanting pre-professional training. It has joined the growing number of institutions

of higher learning attempting to satisfy the needs of neighborhood undergraduates or adults in search of special vocational skills.

This realignment of purpose and function has naturally introduced the Fathers to problems hitherto unknown to them. At the same time, it has widened their activities especially in those typically Benedictine practices which attempt to prefigure God's Kingdom on earth in the Order's ministries. The corrective mission with which they in 1885 entered Chicago's Pilsen is still in principle with them. It is, of course, much deeper than it was, when they were occupied with the reconversion of a spiritually aberrant ethnic minority. It has now become a phenomenon of monitoring the behavior and values of a regional Christian cosmopolitan community. Its concerns are many. They range, for example, from such questions as the woman's role in the Church to the acceptance of greater lay authority in church administration and conduct of ritual. Educationally, they include the serious responsibility of special stress on the development of and research in the humanities, so that the level of these might supersede that of science in man's evaluation of political and social conduct and ideals. This corrective effort is, indeed, the last hope of humankind.

The Benedictines will not tread an easy road towards their next centenary jubilee. Still, as in the past, they will find solutions to necessarily increasing problems in the accumulated experience of their Order and in the wisdom gleaned from a century of American existence.

Dr. Joseph Cada is professor emeritus at Illinois Benedictine College and living in retirement in Florida. He is the author of Czech Benedictines in America among other works. This article is excerpted from his paper delivered Nov. 17 in IBC's Humanities Lecture Series entitled „The Benedictines of Lisle,” marking the 100th anniversary of St. Procopius Abbey.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade” cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdi

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

KUPUJI - PRODÁVÁM

starou bižuterii (Rheinstones), porcelán, sklo,
staré flakony od parfémů, šperky,
stříbrné a posříbřené předměty,
hlubotisky, obrazy - originály.

VOLEJTE od 4:00 P.M. do 10:00 P.M.
COLLECT ☎ 1 - (815) - 886 - 1397

VOICE OF THE NATION

Illinois

Comment

Peace Propaganda to Physicians

Do you know anybody who is for nuclear war? What about Ronald Reagan and all the US imperialists?

The peace propaganda machine, built before the deployment of the Pershing missiles in Europe, was revived up before the Summit talks in Geneva and it is still running. It cranks out selected topics, which do not include Eastern Europe, or Afghanistan.

„The US Committee Against Nuclear War” wants me to join and contribute. Our own Senator Simon and six congressmen are on their advisory board.

They state the Strategic Defense Initiative, which they relish in calling the Star Wars, is a madness, which costs billions. In the same paragraph they say nobody wants a defenseless America. Really!?

They go on how much we

Announcement and Invitation to the Annual meeting of the Chicago District Alliance of Czech Catholics

The meeting of the District Alliance will be held

Sunday, March 16, 1986 at the Czech-American Heritage Center „Velehrad” 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago.

Meeting will begin at 2:00 P.M. Our clergy, delegates and members of our Catholic Societies and all our people of good will are cordially invited to attend this meeting.

After the meeting refreshments will be served and slides will be presented (courtesy of Mr. Joseph Ryšavý).

Rev. Francis T. Příbyl
Chaplain
Joseph Kosarek
President
Mary Feipel
Corresponding Secretary
Františka Uhlířová
Recording Secretary

Buy U.S. Savings Bonds

could do, if we spent that money on social programs. I agree, but wonder if they have yet forgotten the lessons of the War on Poverty. In any case, freedom and its defense is not their priority.

The Committee ignores historical, or current political linkage of events that enter into the making of peace.

They composed the letter in Hiroshima and saw nothing strange with mailing it to people, residing near Peral Harbor. I doubt they mailed it anyplace in the Soviet block.

The other solicitation letter is from what was called „Physicians Against Nuclear War”. They must have realized nobody was for nuclear war, when they changed their name to „International Physicians for Prevention of Nuclear War.”

They are promoting a ban on nuclear testing in five cities, all of which are in the USA. They boast of having been on the Soviet TV, discussing at length the catastrophic damages and casualties expected in a nuclear war.

They say they were not censored. I dont see why they would have to be, since they limited themselves to a topic, whose horrors play so well into the hands of Soviet propaganda.

Well meaning clergy and physicians and lot of other people dont know that the Soviet State has the map of the

world in its emblem. Conquest of the world for Communism is their historical goal.

As long as I dont hear them renounce and truly abandon this avowed purpose, I cannot join naive movements like these two, or the embarrassed Billy Graham and Chicago Cardinal Bernardin.

The International Physicians have two chairmen: Dr. Bernard Lown, a distinguished Boston cardiologist, and Dr. Yevgeny Chazov of Moscow. The organization was awarded the Nobel Peace Prize in 1985.

The same prize was given to the most prominent Soviet physicist Dr. Sacharov, an early advocate of peaceful coexistence, who later became a human rights activist. He was not allowed to travel abroad to collect it; he is in an internal exile in Gorkij, is frequently jailed, drugged and force fed.

Dr. Chazov, on the other hand, had been the personal physician of the top leadership and a member of the Communist Party Central Committee.

Yet this organization boasts several thousand US members. I have the same question, which occurred to me after the recent vote in the US Congress turned down help to Nicaraguan freedom fighters:

Who is in it naively and who knowingly?

George Podzamsky, M.D.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

A RETURN TO FIRST PRINCIPLES

It appears quite clear from this vantage point that we will not solve the major political and economic problems facing this nation until we, as a people, re-orient our thinking about the purpose of government.

We know what the original purpose of our government was, because it was outlined in the call to independence. Few people are aware that this is found in a concise theory of government presented in our famous “Declaration.”

We are informed by those who inspired the American Revolution that God — whom they referred to as the Creator — has endowed us “with certain unalienable Rights,

But it is in the next phrase where we find the key which guided this nation for nearly 150 years: “That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed . . .”

Thus, it is clear that those great men who conceived the idea of this great nation, and who led our separate colonies toward independence, understood the proper function of government: It was clearly and solely to preserve God-endowed rights to life, liberty and property.

Indeed, this was the battle cry of the American Revolution — “Life, Liberty and Property!”

These rights, and this purpose of government, were outlined as

early as 1774 in the “Declaration and Resolves of the First Continental Congress.” They were laid out in the “Virginia Declaration of Rights” in 1776 and in the “Massachusetts Declaration of Rights” of 1780. And finally, they were encoded in Article V of the Bill of Rights which in 1791 became a part of the Constitution, our fundamental law.

So long as our government was limited to preserving and protecting our rights to life, liberty and property, our nation prospered and we enjoyed lives of great freedom.

Unfortunately, however, the alien philosophy of socialism made its way from Europe with the waves of immigrants, and our people began to believe in a different purpose of government.

First hundreds, then thousands, then millions began to see in government an instrument to achieve socialistic goals as were in vogue in Europe. Of course, they were never promoted as facets of socialism.

These programs were promoted as “social security,” “aid to families” and so on. Little by little, our people have been seduced to believe that such programs as “revenue sharing,” “income supplements,” “price stabilization,” and “transfer payments” are proper functions of government. They are not. They are clear examples of socialistic governmental tyranny, income redistribution; taking from one who earns it giving to another who has not.

As a consequence, the average per capita tax for an American has grown from \$18 at the turn of the century to over \$4,000 today. Our workers have been turned into “serfs,” but even that hasn’t paid for the costs of government. We are, in fact, bankrupt as judged by any sound accounting procedures.

If we are to solve the many crises which face this nation, we are going to have to change our attitude about the purpose of government. We must return to first principles.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233